

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการ

ออกแบบหนังสือเกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อน

BOOK DESIGN "CUTTING CLOTHES FOR BABYS"

นางสาวปรีชรินทร์ อรวรรณกุล
MISS.PRATCHARIN ORAWANNUKUL

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 44847
วัน, เดือน, ปี 15 ส.ค. 2546

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชา นิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ๖/๒๕๔๔

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

ออกแบบหนังสือเกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อน
BOOK DESIGN "CUTTING CLOTHES FOR BABYS"

ภาควิชาศิลปะการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะการออกแบบ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... ทรงศิริ พันธธุเสวี วันที่ 12 มิถุนายน 2545
(อาจารย์ทรงศิริ พันธธุเสวี)

หัวหน้าภาควิชา..... [Signature] วันที่ 7 มิ.ย. 45
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อ โครงการ ออกแบบหนังสือเกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อน
BOOK DESIGN “ CUTTING CLTHES FOR BABYS ”
ชื่อ นางสาว ปรัชรินทร์ อรรวรรณกุล
ภาควิชา นิเทศศิลป์ สาขา ออกแบบสิ่งพิมพ์
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ทรงศิริ พันธุเสวี
ปีการศึกษา 2544

บทคัดย่อ

การออกแบบหนังสือเกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อน คือหนังสือที่อธิบายถึง เนื้อหาเกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อน ในวัย 0-6 เดือน ทั้งการเลือกเนื้อผ้าและ ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าเด็กอ่อนที่ควรรู้ ซึ่งการออกแบบจะเกี่ยวกับการอธิบายโดยรูปภาพประกอบ ซึ่งจะ พยายามใช้คำอธิบายน้อยที่สุด และนอกเหนือจากการอธิบายการตัดเย็บแล้ว ยังมีเนื้อหาให้สามารถบันทึกพัฒนาการของเด็กเพิ่มขึ้น และสามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้เป็นของขวัญ ในวันให้กำเนิดบุตรได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอบคุณอาจารย์ทรงศิริ พันธุ์เสวี ที่รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ขอบคุณอาจารย์เสาวภา พงศ์คุณากร ที่ยังให้คำปรึกษามาเสมอ

ขอบคุณอาจารย์ประจำภาควิชาศิลปะทุกท่าน ที่คอยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้มาตลอด 4 ปีที่ผ่านมา

ขอบคุณเพื่อนๆทุกคนในภาควิชาศิลปะ ที่คอยเป็นแรงผลักดันและภาวะหมดกำลังใจ พร้อมๆกันมาตลอด 4 ปีที่ผ่านมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

การออกแบบหนังสือเกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อน มีวัตถุประสงค์หลายประการในการคิดสร้างสรรค์การออกแบบ จากหนังสือเดิมๆที่เคยมีมาแล้วในรูปแบบใหม่ และกำหนดกลุ่มเป้าหมายใหม่ การจัดเรียงข้อมูล และการอธิบายถึงวิธีการตัดเย็บต่างๆ ให้สามารถเข้าใจง่ายขึ้นโดยการนำกราฟฟิกเข้ามาช่วย และนอกเหนือจากเนื้อหาเกี่ยวกับการตัดเย็บแล้ว ยังเพิ่มเนื้อหาในส่วนของบันทึก เพื่อนำไปเป็นของขวัญเนื่องใน โอกาส การให้กำเนิดบุตรได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทที่ 1

- บทนำ

หน้า 1

บทที่ 2

- ข้อมูลเกี่ยวกับการติดเชื้อเฝ้าเด็ก

3

- ข้อมูลด้านสัดส่วนพฤติกรรมของเด็กแรกเกิด – 6 เดือน

22

- ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบหนังสือ

37

บทที่ 3

- การวิเคราะห์ข้อมูล

49

บทที่ 4

- แนวทางในการออกแบบ

51

- ข้อเสนอแนะ

77

บรรณานุกรม

78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ชื่อโครงการ	ออกแบบหนังสือเกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อน BOOK DESIGN “ CUTTING CLTHES FOR BABYS”
ชื่อ	นางสาว ปรัชรินทร์ อรวรรณนุกุล
สาขา	นิเทศศิลป์
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ทรงศิริ พันธุเสวี
ปีการศึกษา	2544

ความสำคัญของโครงการ

เป็นหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อน ทั้งการเลือกเนื้อผ้า รูปแบบของเสื้อผ้า หรือแม้แต่การเลือกใช้อั้วม เทคนิคในการตัดเย็บ อุปกรณ์ต่างๆ ของเด็กอ่อน ตั้งแต่อายุ 0 – 8 เดือน หรือใช้เป็นของขวัญมอบให้เนื่องในโอกาสตลอดทุก

วัตถุประสงค์ของโครงการ

เนื่องจากจะเป็นหนังสือให้ความรู้เกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อน ที่สามารถทำได้ด้วยตัวเองแล้ว ยังสามารถใช้เป็นของขวัญมอบให้กัน เนื่องในโอกาสให้กำเนิดบุตร

ขอบเขตของโครงการ

หนังสือ 1 เล่ม ขนาด 18.5×23 ซม. ประกอบด้วยหัวข้อเกี่ยวกับ

- ความสำคัญของเสื้อผ้าเด็กอ่อน
- เครื่องมือเครื่องใช้ในการตัดเย็บ
- การเลือกแบบเสื้อผ้าเด็กอ่อน
- การเลือกผ้าตัดเย็บเสื้อและเครื่องใช้เด็กอ่อน
- แพทเทิร์นเสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วิธีการตัดเสื้อผ้า
- ส่วนบันทึกพัฒนาการของเด็ก

แนวทางบรรณูป้าหมาย

การออกแบบกราฟฟิกในเล่มเน้นความสวยงาม และเข้าใจง่ายเหมาะกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นคุณแม่ที่กำลังเลี้ยงลูกอยู่กับบ้าน การอธิบายไม่เน้นถึงการให้ความรู้เชิงวิชาการ แต่ออกแบบให้ดูสวยงามน่าสนใจ และน่าอ่าน เนื่องจากจะทำให้มีลูกเล่น ในการอธิบาย ให้แตกต่างจากหนังสือการตัดเย็บเสื้อผ้าทั่ว ๆ ไป

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้หญิง และผู้ที่พึ่งคลอดบุตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การรวบรวมข้อมูล

1. ความสำคัญของเสื้อผ้าเด็กอ่อน

เสื้อผ้าเด็กอ่อนมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันเพราะเป็นการส่งเสริมความมั่นใจให้เด็กรู้สึกสนุกสนานร่าเริงและภูมิใจเมื่อได้ใส่เสื้อผ้าสวยงามดัดเล็กต้องการเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับกิจกรรมคล้ายคลึงกับเพื่อน การแต่งกายที่ไม่ถูกต้องจะก่อให้เกิดปัญหาแก่เด็กได้

วัยของเด็กทารก

เมื่อทารกเกิดใหม่จะยังไม่สนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัวการเรียนรู้ในระยะแรกขึ้นไปอยู่กับประสาทสัมผัส แต่ยังไม่รับรู้ความหมายต่อเมื่อมีความเจริญเติบโตขึ้นเด็กจะเริ่มสนใจสิ่งที่อยู่รอบตัวระยะวัยของเด็กจะมีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. วัยแรกเกิด ระยะ 2 - 3 วัน, 2 - 3 สัปดาห์ และไม่เกิน 6 เดือน
2. วัยเด็กอ่อน ระยะ 6 เดือน ถึง 3 ขวบ
3. วัยเด็กเล็ก ระยะ 3 - 10 ขวบ
4. วัยสิบหรือวัยรุ่น (Teen-age). ระยะตั้งแต่ 10 - 20 ปี

การเลือกเสื้อผ้าสำหรับเด็กอ่อน

เสื้อผ้าที่เหมาะสมสำหรับเด็กอ่อน ควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ถ่ายเทอากาศในการหมุนเวียน ช่วยรักษาอุณหภูมิของร่างกายได้ดี
2. ทนต่อการซักกรีด สีไม่ตกหรือลอกง่าย
3. รูปทรงดี ไม่ยับง่าย ไม่ยืดไม่หด และไม่เสียรูปเมื่อซัก
4. เนื้อผ้านุ่ม เบา ไม่หนาและหนักมาก
5. เหมาะกับวัยและบุคลิกภาพของเด็ก

หลักในการเลือกเสื้อผ้า

เสื้อผ้าที่เหมาะสมสำหรับเด็กอ่อนที่จะกล่าวถึงเป็นเสื้อผ้าที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัยแรกเกิดจนถึงเด็กไม่เกิน 2 ขวบ มีหลักในการเลือกเสื้อผ้าสำหรับเด็กอ่อนดังนี้

1. เป็นเสื้อผ้าที่ให้ความอบอุ่นซึ่งหมายถึงเป็นเครื่องช่วยปรับ ระดับความร้อนหนาวของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 3 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อากาศให้เข้ากับร่างกาย
2. เป็นเสื้อผ้าที่เบา อากาศผ่านได้
 3. เป็นเสื้อผ้าที่อ่อนนุ่ม ไม่ระคายต่อผิวหนังของเด็กอ่อน
 4. เป็นเสื้อผ้าที่สะดวกต่อการซักฟอกและทนต่อการซักรีดเพราะความสะอาดกับเด็กเป็นของคุณ
 5. เป็นเสื้อผ้าที่ไม่หดหรือยืดเกินไป
 6. เป็นเสื้อผ้าที่ทนทาน
 7. เป็นเสื้อผ้าที่มองดูแล้วงามตา เพิ่มความน่ารักน่าเอ็นดูให้กับเด็ก
 8. แบบเหมาะสมกับเด็ก คือสวมใส่สบายไม่รุงรังหรือซับซ้อนสวมและถอดง่ายสวมใส่แล้วไม่ขัดขวางความเจริญเติบโตของร่างกาย
 9. การตัดเย็บฝีมือประณีต
 10. ใช้สีเรียบเย็นตา หรือประเภทสีอ่อน
 11. ให้ความปลอดภัย เช่นไม่ควรมีสายผูกหรือโบยาวๆ

ลักษณะของแบบเสื้อ

1. เป็นแบบเสื้อที่เหมาะสมกับวัยและกิจกรรมของเด็ก เช่น เสื้อไม่มีแขน (Sleeveless) หรือเสื้อต่อตะเข็บเฉียงถึงคอ (Raglan) จะสวมสบายกว่าเสื้อแขนต่อที่ใหญ่
2. เป็นแบบเสื้อที่ตัดเพื่อโตอย่างถูกวิธี เช่น กางเกงเด็กชนิดมีเอี๊ยมหน้าซึ่งสามารถเลื่อนสายสะพายได้เมื่อเด็กสูงขึ้น กางเกงด้านหลังควรเป็นชนิดยักยืด
3. คอเสื้อเด็กควรลึกและกว้างกว่าคอจริง เพื่อไม่รบกวนเมื่อสวมใส่
4. ตะเข็บด้านข้างใหญ่พอที่จะขยายได้เมื่อคับ หรือพับชายกระโปง ชายเสื้อให้มากกว่าปรกติเพื่อขยายความยาวให้พอสมควร
5. แบบทั่วๆ ไปไม่ควรตกแต่งให้รุงรังขนาดหลวมเล็กน้อยเพราะถ้าเสื้อคับหรือพอดีตัวเด็กจะรู้สึกอึดอัด เท่ากับเป็นการขัดขวางความเจริญเติบโตของเด็ก
6. สีควรเลือกให้เหมาะสมกับผิว และบุคลิกของเด็กที่สุดๆ ไม่เหมาะกับผิวอันละเอียดอ่อนของเด็ก

เครื่องมือเครื่องใช้ในการตัดเย็บ

การตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นงานที่ต้องใช้ฝีมือ ความละเอียดเรียบร้อย และความประณีตสิ่งที่สำคัญคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 4 จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีคุณภาพดีจะใช้ได้นานดังนั้นจึงควรรู้จักและถนอมเครื่องมือเครื่องใช้ดังกล่าวเพื่อเลือกหา มาใช้ได้อย่างเหมาะสมตามชนิดและหน้าที่ตลอดจนการเก็บรักษาให้คงสภาพดีเป็นการถนอมเครื่องมือเครื่อง ใช้และเป็นการสร้างอุปนิสัยของช่างที่ดีด้วย

ชนิดและลักษณะของเครื่องมือเครื่องใช้

เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการตัดเย็บเสื้อผ้ามี ดังนี้

1. กรรไกรค้ำม ค้างตัดได้เที่ยงตรงกว่ากรรไกรชนิดอื่นๆ เพราะใบของกรรไกรขนาน กับผ้าและมีความคมเท่ากันตั้งแต่โคนจรดปลายกรรไกร

2. กรรไกรค้ำมตรง ใช้สำหรับตัดตะเข็บตอกแต่งต่างๆ เช่น ที่ชายกระโปรงตรงแนว ชายพับ ใช้กรรไกรค้ำมตรงง่ายกว่ากรรไกรแบบอื่นๆ

สำหรับผู้ที่ถนัดมือซ้าย ควรใช้กรรไกรสำหรับใช้มือซ้ายซึ่งมีใบของกรรไกรกลับ ทางกันกับกรรไกรมือขวา ทำให้การตัดของผู้ที่ถนัดมือซ้ายทำงานได้สะดวก

3. กรรไกรซิกแซก ใช้ตัดริมตะเข็บริมผ้าที่ไม่ลู่หรือที่เย็บกันลู่ไว้ครั้งหนึ่งแล้วกรร ไกรซิกแซกบางชนิดออกแบบใช้ได้ทั้งผ้าหนาและผ้าบางบางชนิดออกแบบสำหรับผ้าหนาเท่านั้นจึงไม่ ควรใช้พร้าเพื่อมีน้ำหนักมากับความคมยากจึงไม่ควรวางแรงๆหรือทำตกเพราะกรรไกรจะเสียความคม

4. สายวัดสายวัดทั่วไปมีความยาว 60 นิ้วหรือ 150 เซนติเมตรมีขีดแบ่งความละเอียดอย่าง ชัดเจนทั้งสองด้านปลายสายวัดมีโลหะหุ้มเพื่อความคงทนสายวัดที่ดีควรทำด้วยวัสดุไม่ยืดและหดทำให้ การวัดเที่ยงตรง สายวัดที่ตัวเลขเลือนหายไปไม่ควรนำมาใช้ และไม่ควรใช้ผูกเอวผูกเอวสำหรับวัดตัว จะทำให้เกิดรอยหัก เสียรูปทรง

5. ลูกกลิ้ง ลูกกลิ้งที่นิยมใช้มี 3 ลักษณะ คือ

5.1 ชนิดฟันแหลมยาวใช้กดรอยบนผ้า โดยไม่ต้องใช้กระดาษ กดรอยกดรอยที่เป็น เส้นตรงที่เห็นได้ง่ายๆ เช่น กดรอยบนกระดาษสร้างแบบ แบบตัดมาตรฐาน หรือกดรอยบนผ้า

5.2. ชนิดฟันถี่ ฟันของลูกกลิ้งสั้นและ คมไม่มากใช้กดบนผ้าที่มีกระดาษหรือกระดาษรองกด รอยที่ต้องการ เช่น มุมแหลม จุดออก หรือเส้นที่ต้องการความแน่นอนเป็นพิเศษ ใช้กลิ้งกดรอยบนผ้าได้ทุกชนิด

5.3. ชนิดวงล้อเรียบ ใช้กดรอยบนกระดาษหรือผ้าบางที่ต้องการเป็นเส้นตรงเพื่อเย็บ ตามรอยระวางการกดแรงมากจะทำให้ผิวและเนื้อผ้าเป็นตำหนิแก้ไขยาก

6. ซอเล็กซ์ผ้า ทำด้วยแข็ง มี 4 สี คือ สีขาว สีเหลือง สีน้ำเงิน และสีแดง สีเหลืองนิยมใช้ใน

7. เข็มมุด-หมอนปักเข็ม เข็มหมุดควรเลือกชนิดที่ไม่เป็นสนิมตัวเล็ก แต่ยาวหัวเข็มมุดเล็กหรือแบนเพื่อให้แนบกับเนื้อผ้า ส่วนหมอนปักเข็มควรทำเป็นหมอนหรือแบบที่มีสายคาดติดที่ข้อมือเพื่อสะดวกในการทำงานผ้าที่ทำหมอนควรเป็นผ้ากำมะหยี่หรือขนสัตว์ข้างในยัดด้วยขนสัตว์หรือผมซึ่งจะทำให้เข็มไม่เป็นสนิม

8. กล่องใส่อุปกรณ์การตัดเย็บกล่องสำหรับใส่อุปกรณ์การตัดเย็บเสื้อผ้านิยมใช้เป็นรูปสี่เหลี่ยมและมีฝาปิด เพื่อป้องกันฝุ่นละอองและจัดวางอุปกรณ์ให้เป็นหมวดหมู่ได้ง่าย

การเลือกซื้อและการดูแลรักษา

กรรไกร เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในการตัดควรเลือกซื้อชนิดที่มีคุณภาพดีใช้ประโยชน์ได้นานจะต้องพิจารณาสังเกตคุณลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. คุณภาพของเหล็กที่ใช้ทำกรรไกร
2. รูปแบบของใบมีดของกรรไกรทั้งสองขา
3. คุณภาพในการชุบนิกเกิล
4. น้ำหนักของกรรไกร
5. ชื่อเสียงทางคุณภาพจากแหล่งผลิต

การเลือกซื้อ ควรทดสอบคุณภาพความคม และความสามารถในการตัด โดยทดลองกับเศษผ้าตั้งแต่โคนถึงปลายกรรไกร

การดูแลรักษา ควรระวังไม่ให้ตกเพราะจะเสียความคมแต่ไม่ใช่ทำหน้าที่อื่นนอกจากตัดผ้าและไม่ใช้ตัดผ้าที่ซ้อนหนาจนเกินไป บางครั้งกรรไกรฝืดเพราะมีฝุ่นละออง จากเส้นด้ายควรปิดเช็ดออกให้หมดหลังจากการใช้ทุกครั้ง เก็บในซองที่ฝุ่นเข้าไม่ได้หยอดน้ำมันจักรที่หมุดกรรไกรเอให้สกรูสั้นเพื่อให้สกรูสั้นช่วยลดความฝืดลงได้และควรส่งร้านลับกรรไกร

การเลือกแบบเสื้อเด็กอ่อน

เสื้อผ้าเด็กอ่อนเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยความสบายและการเจริญเติบโต ตลอดจนเป็นสิ่งที่จะเพิ่มพูนความสวยงามน่ารักน่าเอ็นดูการเตรียมเสื้อผ้าและ เลือกแบบเสื้อมีความจำเป็นตั้งแต่เด็กแรกเกิดเป็นต้นไป

ชนิดและลักษณะของเสื้อ

เสื้อเด็กอ่อนมักทำมาจากผ้าบางเนื้อนุ่มละเอียด ผู้ผลิตบางรายผลิตเสื้อเด็กอ่อนโดย ไม่คำนึงถึง

อากาศได้ดี ภัยของเด็กจึงมีความสัมพันธ์กันกับชนิดและลักษณะของเสื้อผ้า ดังนี้

1. เป็นเสื้อแขนเฉียง จากคอถึงรักแร้หรือเป็นเสื้อที่ไม่แขน เพราะสวมสบายกว่าเสื้อคอแขน
2. เสื้อรัดปลายแขน ไม่เหมาะสำหรับที่จะสวมใส่อยู่กับบ้าน เหมาะสำหรับไปเที่ยวหรือสำหรับเด็กโต ซึ่งต้องการความสวยงาม
3. คอเสื้อควรลึกและกว้างกว่าคอจริง จะทำให้รู้สึกสบายไม่รำคาญ
4. กางเกงขายาว ปลายขาควรเป็นแบบรัดข้อเท้าด้วยยางยืด ทำให้แลดูกระชับรัดการเล่นหรือทำกิจกรรมได้สะดวกไม่รุงรัง
5. เสื้อควรมีการเพิ่มสัดส่วนของตัวเสื้อ เพื่อแก้ไขยาดได้เมื่อเด็กโตขึ้นตามวัยเอากระโปรงควรวัดอย่างยืดมีสายสะพาย ชายกระโปรงควรมีความยาวพอที่จะเลาะลงอีกได้

คุณสมบัติของเสื้อผ้าเด็ก

การเลือกเสื้อผ้าที่มีคุณสมบัติในการสวมใส่ให้สะดวกสบาย ง่ายต่อการซักรีดควรมีการเลือกสมบัติของเสื้อดังนี้

1. สะดวกสบายต่อการสวมใส่และการถอดออก
2. ด้านหลังของแบบเสื้อควรเปิดออกให้ตลอด
3. วงแขนต้องกว้างพอที่จะสอดแขนเข้าได้ง่าย
4. เสื้อเด็กควรใช้สีอ่อน เพราะแลดูสดใสและเจริญตา
5. แบบ ไม่ควรตกแต่งรุงรัง สะดวกในการซักรีด
6. ตะเข็บต้องแบนเรียบ มีความหลวมเพื่อเด็กเคลื่อนไหวได้สะดวก
7. เครื่องเกาะเกี่ยวไม่ควรเป็นกระดุมหรือขอเกี่ยว ควรใช้สายผ้าผูก
8. การตัดเย็บประณีต เรียบร้อย มีตะเข็บน้อยแห่ง
9. สะดวกในการซักรีด

การเลือกแบบเสื้อ

ในการเลือกแบบเสื้อผ้าเด็ก ต้องเลือกให้เหมาะสมกับกิจกรรมและอายุของเด็ก แบบเสื้อที่มีทั้งประเภทผ้าตรงและผ้าเฉียง ซึ่งมีหลักในการเลือก ดังนี้

1. เด็กแบเบาะและเด็กเริ่มคลาน ต้องเป็นแบบเสื้อที่สวมสบายไม่รุงรังหรือซับซ้อน สวมง่าย ถอดง่าย ป้องกันความร้อนชื้นของอากาศ โดยเลือกความหนาบางของผ้าเป็นหลัก แบบเสื้อ

8. ผ้าเดนิม [Denim] เป็นผ้าทอหลายสองด้ายยืนย้อมสีต่างๆ ด้ายพุ่งสีขาวเป็นผ้าที่มีความแข็งแรงทนทานต่อการซักครีด จึงเหมาะสำหรับตัดเสื้อเด็กชุดเด็กหญิงเด็กชายนั้นคล้ายคลึงกัน ควรแต่งให้เหมาะกับเพศและวัยและควรคำนึงแต่ความสะดวกสบายอย่างเดียวกันถึงความสวยงามความน่ารักด้วย

9. ผ้าออกฟอร์ด [Oxford] โครงสร้างคือด้ายยืนเส้นละเอียด ด้ายหวี 2 เส้นควบสำหรับด้ายพุ่งมีเส้นเดียว ผิวผ้าเรียบ โปร่งเล็กน้อย

10. ผ้าแพรเทียม [Mercerized Cotton] มีขนาดกว้าง 36" เป็นผ้าทอเนื้อแน่น อ่อนนุ่ม

11. ผ้าป๊อปป์ลิน [Poplin] มีขนาดกว้าง 36"เนื้อผ้าเป็นริ้วขาว แข็งแรง ซักง่าย แห้งเร็ว

12. ผ้าแฮร์คอร์ด [Hair cord] มีขนาดกว้าง 36" เป็นผ้าที่มีราคาแพงและมีความหนาบางต่างกัน อาจทำให้ตาหมากรุก ริ้ว หรือโปร่งแสงได้ในบางตอน

13. ผ้าปีเก้ [Pigue] มีขนาดกว้าง 36" เป็นผ้าขาว ทอแบบเป็นทางลอน หรือเป็นริ้ว เป็นผ้าที่มี หนาบางหลายชนิดแข็งแรงทนทานซักครีดง่าย

นอกจากผ้าฝ้ายชนิดต่างๆแล้วยังมีผ้าอื่นๆที่เหมาะสมสำหรับเด็กในบางวาระและบางโอกาสที่จะใช้สำหรับเด็ก ดังนี้

1. ผ้าขนแกะ [Wool] ผ้าขนแกะเป็นผ้าที่มีลักษณะอ่อนนุ่มมีน้ำหนักและมีราคาแพงเป็นที่นิยม มากสำหรับชาวตะวันตก ผ้าขนสัตว์นี้ถึงจะมีเนื้อแน่นแต่ก็สามารถทำให้อากาศเข้าออกได้จึงสวมสบาย และไม่อึดอัดในระยะเวลาที่มีอากาศหนาวเย็น

2. ผ้าคอร์ดูรอย [Corduroy] เป็นผ้าขนที่มีความแข็งแรง มีร่องเป็นแนวลูกฟูกตามยาวของผ้า ผลิตเป็นผ้าหน้ากว้างหลายขนาด เหมาะสำหรับตัดกางเกงเด็ก เป็นผ้าที่มีความทนทาน

3. ผ้าเซ็คซั๊กเกอร์ [Secsucker] ฝ้าย่นถาวร ทำด้วยผ้าฝ้ายที่มีน้ำหนักปานกลาง ผิวหน้าสีเข้ม ย่นม้วนไปตามทางยาว พื้นผ้าทอหลายขีด การย่นเกิดจากการทอทำให้ย่นนิยมใช้ผ้าในฤดูร้อนอย่างกว้างขวาง

หลักการเลือกผ้า

หลักในการเลือกผ้าสำหรับตัดเสื้อและเครื่องใช้เด็กอ่อน ควรพิจารณา ดังนี้

1. ถ่ายเทอากาศได้ดี เหมาะกับฤดูกาล
2. ทนต่อการซักครีด
3. ไม่ยืด ไม่หด ไม่เสียรูปเมื่อซัก
4. รักษาอุณหภูมิได้ดี
5. เหมาะกับวัยและบุคลิกของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา9และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำความสะอาดเสื้อผ้าและการเก็บรักษา

การทำความสะอาดเสื้อผ้าในปัจจุบัน นี้ทำความสะอาดได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องขยี้มากหรือใช้ให้สัมพันธ์กับสารซักฟอกแต่ละชนิด เช่น ผ้าไหม ผ้าขนสัตว์ ผ้าใยสังเคราะห์ ซักด้วยน้ำยาซักแห้ง ดังนั้น การใช้ การทำความสะอาดและการเก็บรักษาผ้าที่ดี จะทำให้ผ้าทนทานและดูใหม่อยู่เสมอ

ขั้นตอนการซัก

1. ลบรอยเปื้อนหรือซ่อมแซมผ้าที่ชำรุดเสียก่อน
2. แยกผ้าสีตก ผ้าที่เปื้อนมาก เครื่องใช้เครื่องนุ่งห่ม ควรแยกซัก
3. ล้างและขยี้ในน้ำเปล่าเพื่อขจัดฝุ่นละออง
4. ละลายผงซักฟอกในน้ำตามคำแนะนำที่บอกไว้ข้างกล่อง แช่ผ้าไว้ประมาณ 20 – 30 นาที
5. ขยี้เบาๆ หรือใช้แปรงขนอ่อนทำความสะอาดรอบคอ รอบแขน หรือส่วนที่เสียดสีผิวหนังมากที่สุด
6. ซักในน้ำสะอาดประมาณ 2-3 ครั้งจนหมดคราบผงซักฟอกควรบีบน้ำไม่ควรบิด
7. กลับด้านแล้วตีตาก ถ้าเป็นผ้าลินินหรือผ้าฝ้ายตากกลางแดด ได้เพราะแสงแดดช่วยให้ผ้าขาวขึ้น สำหรับผ้าประเภทใยสังเคราะห์หรือผ้าไหม ควรตากในที่ร่ม

การรีดและการเก็บรักษา

1. ผ้าฝ้าย ผ้าลินิน ผ้าไหม ก่อนรีดควรฉีดน้ำให้ชื้นม้วนไว้ประมาณ 10 นาที เพื่อต้องการให้น้ำซึมเข้าไปในผ้า รีดทั้งที่ยังชื้นด้วยความร้อนสูงได้ สำหรับผ้าไหมให้ใช้ความร้อนต่ำ ตามที่ระบุไว้ในเตารีด
2. ผ้าใยสังเคราะห์หรือผ้าใยผสม รีดด้วยไฟอ่อน
3. ผ้าทอพิเศษเช่นผ้าลูกไม้ ควรรีดด้านในและกด ปลายผ้าจะเป็นมันและนูนเด่นสวย
4. การเก็บ ควรแยกเสื้อผ้าเด็กที่ใช้น้อยไว้ในตระกร้า ไม่ปนกับผู้อื่นเพื่อสะดวกต่อการหยิบใช้

ต้องเลือกเนื้อผ้าให้เข้ากับเด็กและประโยชน์ใช้สอย แบบเรียบใส่สบาย ถ่ายเทความร้อนจากร่างกายได้ดีซักได้ง่าย เป็นผ้าที่ยืดหยุ่นช่วยในการเคลื่อนไหว การเลือกสีผ้าสำหรับเด็กควรเลือกสีให้เข้ากับผิวบุคลิก และเพศของเด็ก สีที่ผสมสีขาวเหมาะสำหรับเด็กหญิง ส่วนเด็กชายใช้สีอ่อน สีเย็นเช่น สีฟ้า สีน้ำตาลอ่อน สีเขียวอ่อน สีน้ำตาลอ่อน การเลือกสีที่ไม่เหมาะกับเพศและวัยของเด็กอาจก่อปัญหาให้กับเด็กได้เมื่อจะเลือกผ้าเพื่อประโยชน์ใช้สอย ควรพิจารณา ดังนี้

1. จะต้องรู้ว่าซื้อผ้ามาใช้ทำอะไร ควรเลือกคุณสมบัติของผ้า เช่น ผ้าขนหนูต้องการผ้าที่ดูดซับน้ำได้มาก เนื้อนุ่มไม่ระคายผิว ทนทาน ผ้าขนหนูที่ทำจากใยสังเคราะห์ แม้จะนุ่มและสวยงามแต่ไม่ซับน้ำเนื้อผ้าขนหนูมีความละเอียดและความโปร่งไม่เท่ากัน เนื้อละเอียดจะทนทานกว่า สำหรับผ้าห่มนอนเป็นผ้าที่ให้ความอบอุ่น และความสะดักสบายแก่ผู้ใช้ควรเลือกผ้าที่ไม่หนาและไม่หนักมากแต่ทนทาน
2. ข้อความที่ติดมากับหน้าผ้าและริมผ้า ควรใช้ให้เป็นประโยชน์ เช่น ผ้าฝ้าย 65% ผ้าเททโรน 35% แสดงว่าผ้าฝ้ายมีคุณสมบัติมากกว่าเททโรน ซึ่งทำให้ใส่สบายไม่ยับมากและซักได้ง่าย
3. ผ้าทอที่ดีเส้นด้ายพุ่ง และเส้นด้ายยืนจะตัดกันเป็นมุมฉาก ถ้าเส้นด้ายทั้งสองรวม ไม่เหมาะกับการตัดเย็บ
4. ทดสอบคุณภาพผ้าด้วยการสัมผัสจับต้องเพื่อดูเนื้อผ้า จะได้ผ้าที่ตรงกับวัตถุประสงค์ ผ้าตัดเสื้ออ่อนเด็กควรนุ่ม ให้ความอบอุ่น และซึ่ให้พอดีกับจำนวนที่ต้องการ
5. เลือกเนื้อผ้าให้เหมาะสมกับเวลาที่จะใช้ผ้าบางอย่างทอแบบเนื้อผ้าหลวม ลွ่ง่ายสีซีดเร็ว เด็ก วัยนี้มีความเจริญเติบโตเร็วควรเลือกเนื้อผ้าที่ใช้ได้ชั่วคราว
6. เลือกผ้าที่ให้ความสบาย สวมใส่ไม่อึดอัด แพ้ หรือเป็นผื่นคัน
7. รู้จักความกว้างของหน้าผ้า 36" ถึง 60" ในการซื้อเพื่อที่จะเปรียบเทียบราคาควรกะให้พอดีตัว ไม่ให้ขาดหรือมากจนเกินไป
8. การเลือกซื้อเสื้อผ้าเด็ก ควรเลือกให้เหมาะกับโอกาสใช้สอย
9. ควรเลือกเนื้อผ้าให้เหมาะสมกับระยะเวลาที่ใช้ เพื่อความทนทาน เพราะเนื้อผ้าที่ดีจะมีราคาแพงแต่ใช้ได้นาน
10. ควรเลือกเนื้อผ้าที่สวมใส่แล้วเกิดความสบาย ไม่ร้อน ไม่อึดอัด ไม่คัน

เทคนิคการตกแต่งเสื้อและเครื่องใช้เด็กอ่อน

การที่จะตกแต่งเสื้อเด็กอ่อน ให้ความสวยงาม จะต้องมึศิลปะในการตกแต่งให้เสื้อผ้าเด็กมีหรือการทำสมีอคตามส่วนต่างๆ ของเสื้อเด็ก จะเพิ่มความน่ารักยิ่งขึ้น เช่น ตกแต่งที่ชายกระโปรงปลายแขนอกเสื้อ หรือบางครั้งเมื่อเด็กโตขึ้นอาจตกแต่งด้วยผ้าก๊วนสีอ่อนๆ เสื้อผ้าแต่ละแบบจึงมีวัตถุประสงค์และเทคนิคที่ไม่เหมือนกัน

วัสดุอุปกรณ์

วัสดุอุปกรณ์ในการปัก ไหมปัก ด้ายมัน ไหมพรม ริบบิ้นขนาดเล็ก เข็ม กรรไกร สติง

การปักไหม

การปักลวดลายโดยการใช้นไหมสีต่างๆ สามารถนำไปตกแต่งเสื้อผ้าและเครื่องใช้ต่างๆ ได้ การปักอาจปักด้วยเข็มมือหรือจักรแต่ฝีมือและความละเอียดอ่อนย่อมแตกต่างกันทั้งนี้แล้วแต่ความนิยม และทัศนคติเทคนิคการปักและตกแต่งเสื้อผ้าและเครื่องใช้ต่างๆ เช่น เสื้อเด็กอ่อน หมวก ถุงมือ ถุงเท้า ปลอกหมอน ผ้าห่ม ผ้าคลุมเตียง ตะกร้าผ้าอ้อม ฯลฯ การปักลวดลาย โดยใช้นไหมสีต่างๆ นับเป็นผลงานฝีมือประณีตมาก ทำให้เสื้อผ้าและเครื่องใช้เด็กอ่อนสวยงามน่ารักยิ่งขึ้น จึงควรเริ่มปักลายต่างๆ เพื่อพิจารณาประกอบการปักลงบนเสื้อผ้าและเครื่องใช้ต่างๆ ดังนี้

1. ตะเข็บเนา (Running Stitch)

แทงเข็มลงในเนื้อผ้า แล้วแทงขึ้น ให้ตะเข็บทางด้านหน้ามีระยะเท่าๆ กัน ส่วนตะเข็บด้านหลังกว่าครึ่งก็ได้

2. ตะเข็บเนาแลลป (Laced Running Stitch)

เป็นการแต่งขอบผ้าให้สวยงาม ใช้นไหมปลายที่ร้อยด้วยลวดที่ตัดกับสีตะเข็บเนาสอดใต้ ตะเข็บ เน้าขึ้นที ลงที สลับกันไป การสอดควรระวังอย่าให้เข็มติดเนื้อผ้า

3. ด้นถอยหลัง (Back Stitch)

แทงเข็มขึ้นตรงเลข 1 แล้วแทงตรงเลข 2 ให้ปลายเข็มโผล่ที่เลข 3 ย้อนกลับไปแทงเข็มที่เลข 2 ให้ปลายเข็มโผล่ที่เลข 4 แล้วย้อนเข็มไปแทงที่เลข 3 ให้ปลายเข็มโผล่ที่เลข 5 ระยะที่แทงเข็มถี่เสมอกัน ตะเข็บจึงจะสวย ทำต่อไปตามนี้จนจบ

4. ปักเดินเส้น (Stem Stitch)

ปักบนลายที่จะทำแบบเดียวกับด้นถอยหลังแต่ทำจากซ้ายไปขวาให้เส้นตะเข็บเฉียงเล็กน้อยและฝีเข็มเรียบเสมอกัน ให้เส้นด้ายที่จะดึงขึ้น อยู่ทางซ้ายของตะเข็บหลังเสมอ แบบเดินเส้นนี้ให้ปักก้านดอกไม้หรือขอบต่างๆ หรือจะปักแบบเดินเส้นนี้จนเต็มลายที่จะปักก็ได้ โดยเดินเส้นรอบลายหลายๆ ครั้งจนเต็มลาย

5. ปักตริ่ง (Couching)

ทาบเส้นด้ายเส้นหนึ่ง ลงบนลายที่จะปักแล้ว ใช้นไหมอีกเส้นหนึ่งเย็บตริ่งด้ายเส้นนั้น ให้ติดกับเนื้อผ้า ให้ระยะที่ตริ่งเสมอกันจะทำให้สวยงามด้ายที่เย็บตริ่งควรให้มีลวดที่ตัดกัน

6. ตะเข็บตรง (Straight Stitch)

ในรูปนี้แสดงให้เห็นลายปักต่างๆ กันสั้นบ้างยาวบ้าง ไม่เท่ากันบ้างแต่อย่าให้ยาวหรือ

หย่อนจนเกินไป

7. ปักเต็ม (Satin Stitch)

ใช้แบบปักเรียงเส้นปักให้เต็มลาย ดังรูปถ้าอยากให้ลายนูนเย็บตะเข็บลูกโซ่หรือคั่นภายในลายเป็นร่องพื่นก่อนจะปักเต็ม ระวังอย่าให้ขอบลายเสียทรง อย่าให้ตะเข็บห่างเกินไป เพราะจะทำให้ตะเข็บหย่อนหรือคิงเกินไป

8. ตะเข็บเกาะ (Herringbone Stitch)

แทงเข็มขึ้นเลขที่ 1 แล้วแทงเฉียงลงทางขวาเล็กน้อยตรงเลขที่ 2 ให้ปลายเข็มติดผ้าเล็กน้อยแล้วแทงเฉียงลงข้างล่างขวามือที่เลข 4 ให้ปลายเข็มติดผ้าขนาดเท่าตะเข็บแรก แล้วแทงขึ้นทางซ้ายมือตรงเลข 5 ถ้าทำถูกวิธี แล้วเย็บแนวค่านบนค้ายจะอยู่ได้เข็ม ถ้าเย็บแนวล่างค้ายจะอยู่เหนือเข็ม วิธีนี้ไปจนสุดลาย ลายนี้จะสวยมากถ้าให้ระยะและฝีเข็มเท่ากัน

9. ลายลูกโซ่ (Chain Stitch)

แทงเข็มขึ้นที่เลข 1 ใช้นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดเส้นค้ายไว้ แทงเข็มซ้ำที่เลข 1 อีกทีให้ปลายเข็มแทงขึ้นที่เลข 2 ซึ่งห่างจากเลข 1 เล็กน้อยก่อนดึงค้ายขึ้นต้องให้ค้ายอยู่ใต้ปลายเข็มเสมอ ไล่ต่อ ไปแทงเข็มลงตรงรูที่แทงขึ้นที่เลข 3 ทำอย่างนี้ต่อไปตามความต้องการ

10. ตรึงกลีบ (ลายกลีบดอกเดซี่) หรือลายลูกโซ่ตรึง (Daisy Stitch or Detached Chain Stitch)

ทำวิธีเดียวกันกับลายลูกโซ่แต่เย็บตะเข็บสั้นๆ ตรึงปลายห่วงลูกโซ่ลายนี้จะปักเป็นกลีบที่ละกลีบหรือปักรวมเป็นดอกไม้ก็ได้

11. ถักริมผ้าห่มนอน และ ถักรังคุด (Blanket and Buttonhole Stitch)

ลายทั้งสองนี้ใช้วิธีเดียวกัน ต่างกันแต่เพียงถ้าถักรังคุดต้องถักให้ถี่ๆ แทงเข็มขึ้นที่แนวล่างตรง กับเลข1แล้วแทงลงที่แนวบนตรงเลข 2 แทงขึ้นที่เลข 3 ให้เส้นค้ายอยู่ใต้ปลายเข็ม ทำต่อไปให้ระยะเท่าๆ กัน

ความรู้เกี่ยวกับการตัดเย็บ

งานตัดเย็บเป็นงานที่ต้อง ใช้ฝีมือความสะอาดเรียบร้อยความประณีต และความเที่ยงตรงการวัดตัวเพื่อ สร้างแบบการวางแบบตัดตลอดจนการทำเครื่องหมายต่างๆบนแบบตัดจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการทำแบบตัดก่อนที่จะลงบนผ้าได้

ขนาดมาตรฐานของเด็ก

สำหรับขนาดตัวที่จะสร้างเสื้อผ้าเด็กอ่อนให้วัดส่วนสูง รอบคอ รอบหน้าท้องเท่านั้น ควรตรวจสอบขนาดต่าง ๆ ของเด็กโดยวิธีวัดรอบอกแล้วบวกอีกประมาณ 15-20 เซนติเมตร เช่นเด็กอายุ 5 ปี วัดรอบอกแล้วบวกเพิ่มอีก 75 เซนติเมตรก็ควรใช้ขนาดมาตรฐานสัดส่วนของเด็กอายุ 6 ปี

การวางแบบตัดลงบนผ้า

สำหรับขนาดตัวที่สร้างเสื้อผ้าเด็กอ่อน ให้วัดส่วนสูง รอบคอ รอบหน้าท้อง เท่านั้น ควรตรวจสอบขนาดต่างๆของเด็กหลักทั่วไปในการวางแบบตัดบนผ้าใช้เครื่องหมายบอกเส้นค้ายในแบบตัดตรงกับเส้นค้ายบนผ้า เมื่อวางแบบตัดชิ้นหนึ่งชิ้นใดลงไป ควรตรวจสอบสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. ทางของเส้นค้ายขึ้น
2. สันทาบ เพื่อจะได้ผ้าสองชิ้นติดต่อกัน โดยไม่มีตะเข็บ
3. ตัดผ้าสองชิ้นจากแบบตัดอันเดียวกันเช่น ปก ขอบแขน

เกรนผ้า

ความหมายของคำว่าเกรน (gran) คือ ทิศทางหรือแนวเส้นค้ายตามริมผ้า

เกรนตามยาวหรือค้ายขึ้น

1. ขนานกับริมผ้า
2. เส้นทอแข็งแรง
3. ยืดน้อยที่สุด
4. แนวตกของผ้าที่ตัวได้ดี

เกรนตามขวาง หรือ ค้ายพุ่ง

1. ตั้งฉากกับริมผ้า
2. เส้นทอขาดง่ายกว่า
3. ยืดมากกว่า

เกรนเฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา 14 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เป็นเส้นเกลี้ยงของผ้า
2. ยึดมากที่สุด
3. แนวตกละเอียดสลาย ทิ้งตัวได้ดีเวลาจับ
4. ผ้าเกลี้ยงหรือผ้าเดี่ยว เกิดจากการตัดออก นอกแนวด้ายพุ่งหรือด้ายยืน
5. เกลี้ยงแท้ คือ แนวแบ่งครึ่งมุมฉากระหว่างเส้นด้ายพุ่งและด้ายยืน

การวางแบบลงบนผ้า

1. วางแบบตัดให้สูญปลายผ้า เพื่อจะให้เหลือผ้าที่ติดต่อกัน
2. วางแบบตามเกรนผ้า จะเป็นริมผ้าหรือสันผ้าก็ได้
3. วางแบบตัดชิ้นใหญ่ก่อน แล้วใช้ชิ้นเล็กแทรกตามเนื้อผ้าที่เหลือ
4. วางแบบตัดให้ครบทุกชิ้นก่อนลงมือตัด

การวางแบบตัดลงบนผ้าลักษณะพิเศษ

ผ้าตา เป็นผ้าวางแบบตัดยากที่สุด เมื่อต้องการให้แต่ละชิ้นประสานกันสนิท แลเห็นด้ายพุ่งและด้ายยืนถนัด ถ้าตัดไม่ถูกต้อง

ผ้าลายทาง ถ้าลายของผ้าเท่ากัน ไม่มีซ้ายขวาก็สามารถวางแบบตัดกลับหัวท้ายกันได้ ถ้าลายทางไม่เท่ากันหรือไม่เหมือนกัน ก็วางแบบตัดตามกันทุกชิ้นควรทำเครื่องหมายในแบบตัดด้วยว่าจุดใดตรงกับลายใด เพื่อให้ลายประสานกันสนิท

ผ้าเกลี้ยง การวางแบบตัดต้องให้องศาของผ้าเกลี้ยงเท่ากัน

การทำเครื่องหมาย

ก่อนที่จะเลื่อนแบบตัดออกจากผ้า ควรทำเครื่องหมายดังนี้

1. เส้นกลางตัวด้านหน้าและด้านหลัง ถ้าเสื้อไม่มีรอยเปิดด้านหน้าและหลัง ให้ทำเครื่องหมายสันทับเพื่อรู้ว่าเป็นกลางเสื้อ
2. ตำแหน่งของรังคุม
3. กึ่งกลางของตัวแขน
4. ตำแหน่งของกระเป๋า
5. ส่วนพิเศษต่างๆ ที่แบบเสื้อบังคับ

การทำเครื่องหมายด้วยลูกกลิ้ง ให้กรอขอบกระดาษสีสำหรับกรอ ซึ่งเป็นวิธีที่ง่ายและ

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เมื่อปักกระดาษเมื่อเริ่มปักเข็มครั้งต่อไป ให้ปักเข็มชิดกว่ารอยเดิม ระยะเส้นด้ายที่ปรากฏ 1-3 มม. การด้นแบบนี้ทนมาก เป็นการด้นถาวร

7. ดำน้า

ด้นแบบนี้เหมือนการถอยหลัง เพียงแต่ไม่ต้องชิดกันมาก ใช้ด้นกับการติดชิปหรือตักแต่งผ้า โดยใช้ผ้าสีต่างๆ ก็ได้

8. ตะเข็บพัน

เริ่มจากซ้ายไปขวาเช่นเดียวกัน โดยการสอดตะเข็บต่ำจากขอบผ้าลงไป 3 มม. เย็บให้ห่างจากรอยเดิมเป็นช่วงเท่าๆ กัน คือประมาณ 6 มม. การเย็บลักษณะนี้ใช้แต่งขอบผ้าหรือริมผ้าให้เรียบ

9. ตะเข็บพันถี่

การเย็บแบบนี้เริ่มจากขวาไปซ้าย แต่ระยะถี่กว่า เพื่อความคงทนและดูละเอียดอ่อนขึ้น

10. สอยธรรมดา

สอยแบบนี้ห้ามด้ายตั้งหรือแน่น เพราะจะทำให้ตั้งหรือรุ่ง

11. สอยซ้อนด้าย

การสอยแบบนี้ก็เช่นกัน ไม่ควรตั้งด้ายตั้ง เพราะจะทำให้ด้ายย่นเช่นกัน และเย็บเข้าในที่ที่สอยแล้ว

12. สอยเห็นด้าย

การสอยแบบนี้คล้ายการเนาต่างๆ ไม่ควรตั้งด้ายตั้งเพราะจะทำให้ด้ายย่นเส้นด้ายที่ปรากฏจะไม่สวย เหมาะกับการสอยผ้ายืด

13. สอยกางปลา

การสอยแบบนี้ ใช้กับการสอยชายเสื้อหรือชายกระโปรง และริมขอบต่างๆ เริ่มจากซ้ายไปขวาเพิ่มความคงทนและสวยงาม

14. เดินจักรสองแถว

เป็นการทำตะเข็บให้สำเร็จด้วยการเย็บจักรสองแถว ใช้กับผ้าที่ไม่ลู่ง่าย

15. กรรไกรซิกแซกตัด

เป็นการตะเข็บสำเร็จด้วยการใช้กรรไกรซิกแซกตัด ใช้กับผ้าที่ทอเนื้อแน่น และเส้นที่ชักน้ำไม่ได้ แต่ใช้วิธีชักแห้ง ถ้าผ้านั้นบางจะทำให้เรียบรอยตัดด้วยกรรไกรซิกแซกชัดเจน

16. ตัดด้วยกรรไกรซิกแซกและเดินจักร

เป็นการทำตะเข็บให้สำเร็จได้ด้วยการใช้กรรไกรซิกแซกตัดแล้วเดินจักรอีกครั้งหนึ่ง

ใช้ กับผ้าลู่เล็กน้อย เวลารีดจะไม่เห็นรอยนูนด้านนอก

17. พับริมแล้วเดินจักร

เป็นการทำตะเข็บให้สำเร็จด้วยการพับริมแล้วเดินจักรทับอีก 1-2 ครั้ง ใช้กับผ้าที่ลู่เล็กน้อยถ้าต้องการรีดก็จะไม่ปรากฏรอยออกมาด้านนอก

18. สอยทับริมลู่

เป็นการทำตะเข็บให้สำเร็จด้วยการสอยทับริมลู่ สอยทีละชั้นหรือสอยทั้งสองชั้นเข้าด้วยกันหรือสอยหลังจากใช้กรรไกรตัดแล้ว ใช้กับผ้าที่ลู่หรือทั้งลู่ทั้งหนา

19. ตะเข็บเข้าถ้ำ

ใช้สำหรับผ้าที่บาง เช่น เสื้อเด็ก หรือเสื้อหลวม

20. ตะเข็บลิ้ม

ใช้สำหรับเย็บส่วนที่มาต่อกัน โดยเฉพาะ เมื่อต่อผ้ากับรอยที่พับหรือรูคุดน

21. ขลิบตะเข็บ

21.1. ขลิบตะเข็บแล้วเดินจักรด้วยเส้น ไค้เหมือนเป็นเส้นตรง

21.2. ขลิบผ้าให้แยกจนเกือบถึงรอยเย็บก่อนกลับเข้าข้างในเพื่อกันรังคิง

21.3. ตัดผ้าเป็นรูปสามเหลี่ยมทิ้งเสียก่อนที่จะกลับส่วน ไค้ขนเข้าข้างใน

21.4. เดินจักรให้เป็นแนวเสียก่อนที่จะทำตะเข็บซ้อน

21.5. เดินจักรตรงมุมก่อนกลับตะเข็บ เพื่อความคงทน แล้วขลิบให้เกือบจดตะเข็บ

การเผื่อตะเข็บ

เนื้อผ้าที่จะเผื่อตะเข็บเวลาตัด ควรเผื่อดังนี้

1. เผื่อเย็บตะเข็บไหล่ ตะเข็บข้าง 2 ซม.
2. เผื่อเย็บตะเข็บภายในตัวเสื้อ เอวกระโปรง 1.5 ซม.
3. เผื่อเย็บรอบคอ รอบวงแขน ใต้ท้องแขน 1 ซม.
4. เผื่อพับชายเสื้อ ปลายแขน 3 ซม.
5. เผื่อพับชายกระโปรง 5 ซม.

การเลือกเครื่องใช้สำหรับเด็กอ่อน

สตรีในปัจจุบัน มีวิวัฒนาการในการเลือกเสื้อผ้าและเครื่องใช้เด็กอ่อนอย่างมาก จะเห็นได้จากการแสดงแฟชั่นสำหรับเด็กเครื่องใช้ต่างๆ ก็มีขายแบบสำเร็จรูปเหมาะที่จะหาซื้อมาใช้ได้ทันที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 18 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่เพื่อสะดวกต่อการเลือกซื้อเสื้อผ้าหรือเครื่องใช้สำหรับเด็กอ่อนจะต้องพิจารณาความเรียบร้อย ความสะดวกสบายเพราะเกี่ยวกับคุณภาพอนามัยซึ่งเป็นผลเกี่ยวข้องกับความจริงเติบโตของเด็กผู้ที่เป็นมารดาควรเตรียมเสื้อผ้าและเครื่องใช้สำหรับเด็กอ่อนอย่างน้อยประมาณ 1-2 เดือน เพราะบางครั้งเด็กอาจคลอดก่อน

การเตรียมเสื้อผ้าและเครื่องใช้เด็กอ่อน

เสื้อผ้าเด็กอ่อนเป็นสิ่งจำเป็นเรื่องหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความสบายและความเจริญเติบโต การเตรียมเสื้อผ้าเด็กอ่อนควรเตรียมก่อนคลอดอย่างน้อย 1-2 เดือน เพราะบางครั้งอาจมีการคลอดก่อนกำหนด การเตรียมเสื้อผ้าเด็กอ่อนจึงควรพิจารณาเกี่ยวกับฤดูกาลด้วย ดังนี้

ที่	รายการ	จำนวนอย่างน้อย	จำนวนที่ควรมี
1	ผ้าอ้อม	3 โหล	4-6 โหล
2	เสื่อ	3 ตัว	5 ตัว
3	เสื่อคลุมยาวถึงเข่า	3 ตัว	6 ตัว
4	ผ้าห่ม	2 ผืน	4 ผืน
5	ผ้าปูที่นอนหรือปลอกเบาะ	3 ผืน	4-5 ผืน
6	เบาะ	3 ลูก	4-5 ลูก
7	เสื่อถ้ำลีหรือเสื่อกันหนาว	1 ตัว	3 ตัว
8	ถุงมือ	3 คู่	4-5 คู่
9	ถุงเท้า	3 คู่	3-4 คู่
10	รองเท้า	2 คู่	2 ใบ
11	หมวกถักนิต	1 ใบ	3 ตัว
12	เสื่อชุดถักนิต	1 ตัว	2 ตัว
13	กางเกงในพลาสติก	1 ตัว	2 ตัว

เครื่องใช้สำหรับเด็กอ่อน

เครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับเด็กอ่อน ได้แก่

1. ผ้าอ้อมเริ่มใช้ตั้งแต่เด็กแรกเกิด เพื่อใช้สำหรับห่อตัวเด็ก และรองรับสิ่งสกปรก ผ้า อ้อมควรเป็นรูปเหลี่ยมจัตุรัส ขนาด 2 x 2 ฟุต หรือมีขนาด 2.5 x 2.5 ฟุต การเย็บริมผ้าอ้อมเพื่อ กันลู่จะเย็บด้วยจักรหรือสอยห่างๆก็ได้ข้อสำคัญให้ริมตะเข็บบาง

2. ผ่ากันน้ำลาย เปียสิ่งจำเป็นมากสำหรับเด็ก ควรมือน้อยประมาณ 3-4 ชิ้น จะเริ่มใช้ในระยะเวลาที่เด็กเริ่มมีฟัน

3. ถูงมือ ควรมือน้อย 3 คู่เพื่อสลับผัดเปลี่ยนกัน และมีอากาศถ่ายเทได้ดี

4. ถูงเท้าและรองเท้าถูงเท้า ถ้าทอจากใยฝ้ายต้องเลือกให้ใหญ่กว่าเท้าจริงเพราะเมื่อซักรแล้วจะหดประมาณ 1/2 - 3/4 นิ้ว ทุกครั้งที่เปลี่ยนรองเทาก็ควรเปลี่ยนถูงเท้าด้วย เพราะต้องคำนึงถึงความสะดวกสบายของเด็กกรองเท้าทำด้วยผ้าบางเบาเหมาะสำหรับเด็ก ฟันรองเท้าให้ความอบอุ่นกับเท้าเด็กการเลือก ควรเลือกให้ใหญ่กว่าเท้าจริง โดยพิจารณาถึงความกว้างยาวเพราะเท้าเด็กจะโตเร็ว ควรเปลี่ยนรองเท้าทุก 2 เดือน

5. หมวก ควรมี 2-3 ใบ สำหรับใช้ในบ้านและนอกบ้าน มีทั้งชนิดผ้าทอแบบชนิดยัดได้และเย็บด้วยผ้าธรรมดาคือเย็บเป็นรูปทรงแบบต่างๆ กันจะใช้ผ้าสีพื้น สีอ่อนหรือประเภทสีกลางให้เหมาะกับแบบ ตกแต่งโดยการปักหรือติดลูกไม้ตามความต้องการ

6. ผ้าห่อตัวเด็ก เป็นผ้าที่ใช้ประโยชน์ตั้งแต่เด็กแรกเกิด ผ้าห่อตัวนี้เป็นเหมือนผ้าห่อช่วยให้เด็ก เกิดความอบอุ่นใช้แทนผ้าห่มได้ ผ้าที่มีขนนุ่มหุลง่ายไม่เหมาะสำหรับเด็กอ่อน เพราะขนหรือใยฝ้ายอาจ เข้าจมูก ปาก หรือตาได้ ควรใช้ผ้าสาหลูหรือผ้าฝ้ายเนื้อนุ่ม เพราะดูดซึมน้ำได้ดีและระเหยเร็ว ทนต่อการซักรีด

7. ผ้าห่มนอน ควรใช้ผ้าสำลืออย่างเนื้อหนา ไม่น้อยกว่า 3-4 ฟืน เพราะเปียกและเปลี่ยนซักบ่อยๆจึงควรเลือกผ้าที่ซักง่ายและสีไม่ตก จะใช้ผ้าขนหนูเนื้อนุ่มแทนผ้าสำลือก็ได้ ถ้าอากาศร้อนควรใช้ผ้าบางเบา เพื่อให้มีความอบอุ่นพอประมาณ ควรตกแต่งให้สวยงามด้วยการปักหรืออื่นๆ

8. ผ้าปูที่นอน ควรใช้ผ้าฝ้ายเนื้อนุ่ม สีอ่อนเย็นตาและมองเห็นความสกปรกได้ง่าย ซักรีดสะดวก ควรมีไว้ประมาณ 3-4 ฟืน เพื่อผัดเปลี่ยน ผ้าปูที่นอนมี 2 แบบ คือ แบบพื้นผ้าธรรมดาเย็บริมเรียบร้อย และแบบที่เย็บมุมเข้ารูปที่นอนพอดี ซึ่งใช้สะดวกกว่าชนิดแรก ขนาดของผ้าปูที่นอน ควรโตกว่าที่นอนกว่าที่นอนมากพอที่จะสอดเข้าใต้ที่นอนได้สบาย การปูจึงจะเรียบไม่หลุดจากใต้ที่นอนง่าย การเลือกผ้าปูที่นอน ควรเลือกผาชนิดไม่หด ไม่ยับ ไม่เสียคุณภาพเร็ว

9. หมอน หมอนมีลักษณะ ขนาดและแบบต่างๆ กัน ควรมีปลอกเพื่อถอดเปลี่ยนและซักรีดได้ตัวและปลอกหมอนควรเป็นผ้าฝ้ายสีอ่อนๆ หรือสีขาว จะทำให้ดูสวยงามและน่ารัก สะดวกในการซัก เพราะมองเห็นความสกปรกได้ง่าย

10. ที่เก็บขวดนม มีขายสำเร็จรูป มีลักษณะรูปแบบและขนาดแตกต่างกันช่วยรักษาอุณหภูมิให้อุ่นอยู่ได้นาน เหมาะในการเดินทางหรือเก็บขวดนมที่เด็กรับประทานไม่หมดสามารถเก็บไว้ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ถ้าจะใช้เองควรใช้ผ้าซ้อนกันหลายๆ ชั้น แล้วสักรให้ติดกัน

เย็บเป็นซองขนาดกว้างพอที่จะใส่ขวดนมได้ อาจเปลี่ยนแปลงรูปทรงได้ตามความต้องการ

11. ตะกร้าเครื่องใช้เด็กอ่อน เป็นที่ใส่ผ้าห่มและเครื่องใช้ที่จำเป็นของเด็ก จะใช้ตะกร้าพลาสติกหรือหวายมาหุ้มผ้าสีอ่อนๆ ตกแต่งให้สวยงามตามความต้องการ

การเลือกผ้าสำหรับเด็กอ่อน

การเตรียมเสื้อผ้าสำหรับเด็กอ่อนเป็นสิ่งจำเป็น มารดาจึงต้องจัดเตรียมไว้ให้ลูกที่จะเกิดมา อาจจัดหาใหม่หรือรับโอนมาก็ได้ จึงควรพิจารณา ดังนี้

1. ความสะดวกสบายในการสวมใส่และทนทานต่อการซักกรีดควรเป็นผ้ายืด เสื้อผ้าที่แห้งจะอบอุ่นเมื่ออากาศหนาวเย็น และจะสบายเมื่ออากาศร้อน

2. ให้ความปลอดภัยเสื้อผ้าหรือผ้าห่มไม่ควรมีขนปุยหรือหลุดง่ายเพราะขนหรือใยผ้าอาจเข้าตาหรือปากได้ เสื้อเด็กไม่ควรมีสายผูกยาวหรือติดกระดุมเม็ดใหญ่ ซึ่งเป็นอันตรายต่อเด็กได้

3. เสริมสร้างบุคลิกของเด็ก เสื้อผ้าย่อมจะมีอิทธิพลต่อความเจริญเติบโตของเด็ก การเลี้ยงดูและการอบรมเด็กตั้งแต่เล็กนั้นเป็นการสร้างบุคลิกภาพไปในเวลาเดียวกัน การแต่งกายและสีของเสื้อผ้าจะเป็นการปรับทัศนคติ และความรู้สึก เด็กหญิงจะเกิดความรู้สึกสวยงาม เด็กผู้ชายจะเข้าใจความรู้สึกแข็งแรง

4. เสื้อผ้าเด็กควรมีจำนวนเหมาะสม เด็กต่ำกว่า 9-12 เดือน ควรเป็นเสื้อผ้าที่ให้ความอบอุ่นต่อร่างกายเด็ก ดังนี้

4.1. เสื้อกันหนาว ควรใช้ใยในลอนที่ทำเป็นใยขนสัตว์เทียม มีความยืดหยุ่นดี น้ำหนักเบา หรือจะใช้สำลีก็ได้

4.2. ชุดกระด้ายหรือชุดหมี ควรใช้ในระยะที่มีอากาศหนาวเย็น สำหรับกางเกงกันเปียก ควรใช้ในการเดินทางเพราะเปลี่ยนไม่สะดวก แต่ไม่แนะนำให้ใช้ เพราะถ้าใช้เป็นประจำ อาจเป็นเชื้อราหรือผดผื่นคันได้ง่าย นอกจากจะใช้เป็นครั้งคราว

4.3. ชุดออกนอกบ้าน ควรมีประมาณ 2-3 ชุด เพราะเด็กไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้ชุดชั้นใน ควรเป็นผ้าฝ้ายหรือผ้ายืด

การดูแลและเก็บรักษา

การดูแลและเก็บรักษา หมายถึง การทำความสะอาด การเก็บและการใช้ให้ถูกสุขลักษณะ การทำความสะอาดก็คือการซักกรีดและลบรอยเปื้อนเล็กน้อย การขยี้ผ้าจะทำให้เนื้อผ้าเสียดสีกันทำให้สิ่งที่สกปรกหลุดออกไป แต่ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้เนื้อผ้ารวนด้ายผ้าเบาบางเนื้อหลวมหรือมีการตกแต่ง

พิเศษควรซักแบบถนอม ขยี้แต่น้อยหรือไม่ขยี้เลย ใช้แรงขนอ่อนแรงเฉพาะแห่ง
วิธีซักผ้าที่ใช้โดยทั่วไปมี ขั้นตอนดังนี้

1. แยกผ้าสีที่อาจติดไว้ต่างหาก ขยี้ในน้ำเปล่าให้ฝุ่นละอองออกเสียครั้งหนึ่ง
2. ละลายผงซักฟอกในน้ำตามส่วนที่กำหนดไว้บนกล่องไม่ควรใช้ผงซักฟอกมากเกินไปหรือน้อยเกินไป ทำให้การซักฟอกไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
3. แช่ผ้าในน้ำผงซักฟอกประมาณครึ่งชั่วโมง เพื่อให้ใยผ้าดูดซึมน้ำผงซักฟอกได้เต็มที่
แล้วคายสิ่งสกปรกออก พ่นแรงซัก แต่ถ้าแช่ไว้นานเกินไป เช่น แช่ค้างคืนผงจะตรงกันข้าม
สิ่งสกปรกออกแล้วจะกลับคืนติดตามเดิม
4. ซักผ้าที่สกปรกน้อยเสียก่อน ใช้แรงขนอ่อนแรงตามส่วนที่มีเหงื่อไคลจับ
5. ผ้าที่ไม่ต้องรีดหรือรีดแต่น้อย ซักแล้วไม่ควรบิด เพียงแค่ตีตากในที่ร่มหรือ
6. ผ้าใยสังเคราะห์และใยผสม ควรรีดคเล็กน้อยและใช้ไฟอ่อน ผ้าฝ้าย ผ้าลินิน
ผ้าไหม ควรรีด ตอนที่ผ้ายังมีความชื้นอยู่และใช้ความร้อนสูง

2. ข้อมูลด้านสัดส่วนและพฤติกรรมของเด็กแรกเกิดถึงหกเดือน

ก. พัฒนาการของเด็กทารกวัยแรกเกิดถึง 6 เดือน

เดือนที่หนึ่ง

ทารกวัยหนึ่งเดือนจะนอนเป็นส่วนใหญ่ คือประมาณมากกว่า 14 ชั่วโมงต่อวัน
ทารกอาจจะกินนมวันละ 6 ครั้งในเวลา 24 ชั่วโมงแทนการกิน 8 ครั้ง โดยกินห่างกันครั้งละ 4 ชั่วโมง
งดการนอนเหลือวันละ 4 ครั้ง นานครั้งละ 5 ชั่วโมง เด็กจะกินนมอัตราส่วนประมาณ 150 ซีซี.
ต่อกิโลกรัม (น้ำหนักตัวเด็ก) ต่อวัน

พัฒนาการของเด็กทารกเดือนที่หนึ่ง

1. การเคลื่อนไหว

- 1.1 ปฏิบัติการเคลื่อนไหวของแขนขาเป็นไปโดยอัตโนมัติ ชอบบกแขนเตะขาไปมา
- 1.2 คอหยั่งอ่อนผกไปข้างหน้าถ้าไม่จับไว้ เวลานอนคว่ำจะผกหัวได้ชั่วคราว
- 1.3 มักชอบกำมือ จับของเล่นได้ชั่วคราวก็ปล่อยลงทันที
- 1.4 จ้องเขม็งดูสิ่งของ ไม่ไขว่คว้า
- 1.5 ใช้สายตามากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา 22 จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ภาษา

- 2.1 นอกจากร้องไห้แล้วก็เริ่มส่งเสียงอ้อออในลำคอ
- 2.2 ตอบโต้กับเสียงที่ได้ยิน

3. สมอ

- 3.1 ชอบของที่มีสีสันสดใส ขนาดใหญ่ๆ
- 3.2 ตื่นอยู่หนึ่งในสิบชั่วโมง
- 3.3 กรอกรตาไปข้างๆ เพื่อมองสิ่งของหรือแสงสว่าง
- 3.4 จำของที่เห็นได้ในชั่วสองวินาที
- 3.5 เฝียบเสียงเวลาถูกอุ้มหรือเห็นหน้าแม่
- 3.6 ทำท่าสบายๆ ได้มากขึ้น

4. สังคม

- 4.1 แสดงท่าพอใจต่อการปลอบ โยนไม่พอใจกับความเจ็บปวด
- 4.2 อาจยิ้มตอบกับใบหน้าหรือเสียงที่ได้ยิน
- 4.3 ตามองหน้าแม่เม้มิ่ง เวลาแม่ยิ้มด้วยมองหน้าแล้วเฝียบเสียงลง
- 4.4 ปรับท่าตัวเองให้สบายเวลาถูกอุ้ม ชอบก้านิ้วแม่
- 4.5 อาจจำเสียงพ่อแม่ได้
- 4.6 ส่วนใหญ่มักแสดงสีหน้าว่างเปล่า ยังไม่รู้ภาษาใดๆ
- 4.7 กำตั้งจักระเบียบการกินนอน ยังร้องไห้โยเยอยู่ กินนมหกครั้งต่อวันครั้งละ 4 ออนซ์

ถ่ายอุจจาระ 3-4 ครั้ง เปลี่ยนผ้าอ้อม 3 ผืน/ชั่วโมง

เดือนที่สอง

ทานนมจนถึงวันละ 900 ซีซี. โดยกินนมนานถึงครั้งละ 45 นาที เด็กทารกวัยสองเดือนจะสามารถแบ่งแยกขนาดของวัตถุได้ จำแนกระหว่างเสียงกับภาพได้ เป็นคนช่างยิ้ม นอนหลับทั้งคืนหลังนมมื้อค่ำรวดเดียว 7 ชั่วโมง มีน้ำหนัก 5 กก. ขึ้นไป

พัฒนาการของทารกเดือนที่สอง

1. การเคลื่อนไหว

- 1.1 สะดุ้งตกใจโดยอัตโนมัติ บางครั้งจะบิดแขนขาไปมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา²³จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.2 ถ้านอนคว่ำจะเกร็งคอหูลึ้นมาได้ 2 นาที
- 1.3 เวลาถูกอุ้มจะชันคอหูลึ้น
- 1.4 ย้อยคอเอาของเองอย่างตั้งใจ
- 1.5 กำของไว้ในมือได้ 2 นาที อาจปักของตรงหน้าได้

2. ภาษา

- 2.1 เปล่งเสียงอ้อออกจากลำคอ
- 2.2 เสียงที่เปล่งมาส่วนใหญ่ คือเสียงร้องไห้
- 2.3 สนใจในเสียงที่ได้ยิน
- 2.4 มีปฏิริยาโดยใช้ร่างกายเป็นสื่อแสดงออก

3. สมอง

- 3.1 ตกใจในเสียงที่ได้ยิน หรือแสดงปฏิริยาออกมาทางสีหน้า
- 3.2 จ้องมองไปรอบตัวนานๆ
- 3.3 ตามองวัตถุที่เคลื่อนไปมา ให้ความสนใจนานขึ้น
- 3.4 เฝียบเสียง มองหน้าเวลาอุ้มหรือได้ยินเสียงคน
- 3.5 จ้องมองผู้คนมากกว่าสิ่งของ
- 3.6 ทำสิ่งหนึ่งซ้ำซากเพราะความสนุกสนานประการเดียว

4. สังกม

- 4.1 แสดงท่าทางเหนื่อย ตื่นเต็น พอใจ
- 4.2 ยิ้มให้กับคนอื่นๆ เช่น พ่อ พี่ นอกจากแม่ซึ่งเป็นประจำ
- 4.3 เวลาตื่นเต็นจะกระพือแขนขาและต้งเสียง ตามองคน ชอบภาพสามมิติ
- 4.4 เฝียบลงเวลาได้ยินเสียง เห็นหน้าหรือมีคนมาอุ้ม
- 4.5 การกระตุ้นส่วนใหญ่ คือด้วยการสัมผัส และทางปาก ไม่ใช่ด้วยการสูงถึง
- 4.6 อาจกินนมตอนกลางคืนแค่หนึ่งเดียว
- 4.7 ถ่ายวันละ 2 ครั้งตอนใกล้เวลากิน เปลี่ยนผ้าอ้อม 3 ผืน/ชั่วโมง
- 4.8 ตื่น 10 ชั่วโมงในรอบ 24 ชั่วโมง นอนหลับครั้งละ 2-4 ชั่วโมง นอนกลางคืนรวดเดียว 7 ชั่วโมง
- 4.9 ชอบเล่นน้ำเวลาอาบน้ำ

เดือนที่สาม

ในระยะเริ่มต้นเดือนที่สาม ระบบประสาทเริ่มเพิ่มพูนขึ้นชอบไขว่คว้าถึงของและชูกอได้แข็ง

พัฒนาการของทารกเดือนที่สาม

1. การเคลื่อนไหว

- 1.1 เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมแบบอัตโนมัติมาควบคุมร่างกายได้
- 1.2 เวลานอนคร่ำจะชันคอขึ้นมาได้พร้อมหน้าอก 10 วินาที อาจผงกหัวได้นานหลายนาที
- 1.3 เวลาถูกจับดึงให้ยืนได้ชั่วประเดี๋ยว
- 1.4 นั่งได้โดยการประคอง หัวพับลงเป็นบางครั้ง
- 1.5 ชอบกางมือ ยิ่งคว่ำของเองไม่ถนัด ได้แต่ไขว่คว้า

2. ภาษา

- 2.1 ส่งเสียงพยางค์เดี่ยวซ้ำๆ เช่น อือ อือ อุอุ
- 2.2 ร้องไห้บ่อยลง
- 2.3 อือออตอบเสียงและรอยยิ้มของแม่
- 2.4 ฟังเสียงรอบตัว จำแนกเสียงพูดได้

3. สมอง

- 3.1 ตื่นอยู่ได้ 3 ใน 4 ชั่วโมงต่อครั้ง
- 3.2 ตามองตามจากข้างหน้าไปอีกข้างในเวลา 10 วินาที
- 3.3 แบ่งแยกความใกล้ไกลได้
- 3.4 เริ่มเบี่ยงเสียงหรือภาพซ้ำๆ
- 3.5 ชอบมองมือตัวเอง ชอบใช้มือสำรวจดูบุคคลำหน้า
- 3.6 กวาดตามองหาไปรอบห้อง

4. สังคม

- 4.1 เริ่มรู้สึกว่ามีเท้าเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย
- 4.2 ยิ้มบ่อยขึ้น เวลาหิวจะร้องไห้ เม้มปาก เปลี่ยนผ้าอ้อม 3 ผืน/ชั่วโมง
- 4.3 จำหน้าแม่ได้
- 4.4 หันหน้าตามเสียงพูด ส่งเสียงอือออเวลามีคนพูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 25 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 รูปแบบการกินนอนเข้าที่ พร้อมจะกินอาหารเสริม ทานนม 5-6 มื้อๆ ละ 4-6 ออนซ์

4.6 นอน 3 เวลา : เช้า 2 ชั่วโมง บ่าย 2 ชั่วโมง กลางคืนประมาณ 10 ชั่วโมง

เดือนที่สี่

ทารก 2 เดือนจะไม่สามารถมองตามสิ่งที่เคลื่อนไหวอยู่ไกลเกิน 2.5 เมตร ได้แต่เมื่ออายุได้ 4 เดือนทารกสามารถเชื่อมโยงประสานงานตากับศีรษะเข้ากันได้ดีเท่ากับผู้ใหญ่สามารถแสดงความชอบและจำแนกแยกแยะได้

พัฒนาการของทารกเดือนที่สี่

1. การเคลื่อนไหว

- 1.1 หันศีรษะไปได้ทุกทิศไม่ว่าจะนั่งหรือนอน เจดศีรษะตรงได้ชั่วคราว
- 1.2 นอนคว่ำแอ่นตัวขยับไปมาเหมือนเครื่องบิน
- 1.3 นั่งโดยมีของประคองรับข้างหลัง ได้นานสิบห้านาที
- 1.4 ใช้มือและนิ้วได้ดี คืบของได้แต่ไม่เก่ง
- 1.5 ชอบของเล่นเล็กๆ เช่น ตุ๊กตา
- 1.6 ใช้มือไขว่คว้า ชอบเหยียดหลัง

2. ภาษา

- 2.1 เสียงอ้ออออกแหลมเล็กมากขึ้น ส่งเสียงได้นาน 15 นาที
- 2.2 คุณภาพเสียงเข้าขั้นปกติ ร้องให้เสียงดังถั่น
- 2.3 เวลามีคนพูดด้วยจะยิ้มและส่งเสียงอ้ออ
- 2.4 อารมณ์ดี หัวเราะเอ๊กอักดังถั่น
- 2.5 สามารถเลียนเสียงต่างๆ ได้หลายเสียง

3. สมอง

- 3.1 มีสายตามองเห็นเหมือนผู้ใหญ่เป็นสีตัน มองในระยะใกล้ไกลได้
- 3.2 มือและขาไม่อยู่นิ่ง ชอบเอื้อมมือไขว่คว้า ชอบหยิบของเข้าปากอม
- 3.3 รู้ความตื้นลึกใกล้ไกลของระยะ
- 3.4 มองที่ๆ ของตกลงมา เช่น จากโต๊ะ
- 3.5 มีขอบขีดความจำ 5-7 วินาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 26 ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สังคม

- 4.1 ส่งเสียงแสดงอารมณ์ที่พอใจ ไม่พอใจ ต่อด้าน หัวเราะเวลาเล่นเข้าสังคม
- 4.2 พยายามปลอบตัวเอง ฝึบได้ด้วยเสียงดนตรี ชอบกำนิ้วมือแน่นเวลาเล่น
- 4.3 สนใจและยิ้มให้เงาตัวเองในกระจก
- 4.4 ส่งเสียงเพื่อให้นักสนใจเล่นด้วย สามารถเล่นสนุกได้นานกว่าเดิมหนึ่งเท่า
- 4.5 สนใจการกินนทลคนน้อยไปมั่วห้วงเล่น ทานนม 3-4 ชั่วโมง/1 ขวด ครั้งละ 8 ออนซ์
- 4.6 จับถายเป็นเวลา เปลี่ยนผ้าอ้อม 2-3 ผืนต่อชั่วโมง
- 4.7 ตะลีดน้ำเล่นเวลาอาบน้ำ

เดือนที่ห้า

ในวัยห้าเดือนความสนใจของทารกเริ่มขยายขอบเขตกว้างออกไป เป็นวัยที่มีความกระฉับกระเฉง สนใจการเล่นมากขึ้น

พัฒนาการของเด็กเดือนที่ห้า

1. การเคลื่อนไหว

- 1.1 เวลานอนคว่ำจะยกหัวและหน้าอกลอยสูง
- 1.2 กลิ้งตัวพลิกคว่ำได้
- 1.3 นั่งได้นาน โดยมีหมอนรองรับด้านหลัง
- 1.4 นั่งได้นาน โดยมีหมอนรองรับด้านหลัง
- 1.5 เอื้อมมือคว้า กระจะยะได้ดี
- 1.6 ผงกศีรษะมาข้างหน้า ไชวคว่ำของเล่นได้ในท่านั่ง

2. ภาษา

- 2.1 เปล่งเสียงสระ เช่น อี อุ เอ และเสียงพยัญชนะ เช่น ค, ม, บ, ด
- 2.2 อี้ออกคนเดียวกับของเล่น
- 2.3 อาจส่งเสียงเองหลังแฉ้วไม่เป็นภาษาเพื่อเรียกร้องความสนใจ
- 2.4 มักทดลองออกเสียงคนมากขึ้น เข้าใจเสียงคน
- 2.5 ตอบโต้กับเสียงคนมากขึ้น เข้าใจเสียงคน

3. สมอ

- 3.1 ตื่นอยู่ได้นานถึง 2 ชั่วโมง ชอบมองหาสิ่งแปลกใหม่หรือของที่หายไป
- 3.2 ตากับมอประสานงานกันได้ดี ใช้สองมือเอื้อมหาของ
- 3.3 ชอบจับ กำ กอด พลิก เขย่า ชิม ดูของเล่น
- 3.4 จำของที่คุ้นตาได้ จำการกระทำที่เพิ่งกระทำไปในอดีต
- 3.5 จำรูปแบบหน้าคนได้ จำหน้าพ่อแม่พี่น้องแยกจากคนอื่น
- 3.6 ชอบทำสิ่งที่ตนสนใจซ้ำๆ
- 3.7 กำของเล่นไว้ มองหาอีกอันแล้วอันแรกทิ้งไป

4. สังคม

- 4.1 แสดงความกลัว โกรธ ไม่พอใจ
- 4.2 ทำหน้าตาเลียนแบบ
- 4.3 โบกมือ ยกแขนให้คนอุ้มขึ้น พยายามทำท่าเรียกให้คนมาใกล้ๆ
- 4.4 กินอาหารเสริมได้ดี ต้องการนม 3-4 ชั่วโมง/นม 1 ขวด ครั้งละ 3 ออนซ์
- 4.5 ตื่นแต่เช้าตรู่ตรงเวลาเสมอ เปลี่ยนผ้าอ้อม 2-3 ผืนต่อชั่วโมง

เดือนที่หก

ทารกวัยหกเดือนสามารถนั่งเล่นได้ บิดตัวโหม่งทุกทิศ กลิ้ง คลานไปทั่ว การพูดคุยกับทารกจะมีผลต่อการเจริญเติบโตของสมองของทารกมาก ทารกที่ผอมนั้นจะขยับเขยื้อนเคลื่อนไหวและกินจุมากกว่าปกติและมากกว่าทารกที่อ้วน ทารกเริ่มสนุกสนานและชอบการคืบหน้าจากถ้วย

พัฒนาการของทารกในเดือนที่หก

1. การเคลื่อนไหว

- 1.1 หันศีรษะไปมาได้อย่างอิสระ นอนคว่ำหงกแขนขาได้สูง พลิกตัวจากท่าคว่ำเป็นท่าหงายได้ ทำท่าจะคลานแต่ยังเป็นการดันตัวลอยหลังไปมากกว่า
- 1.2 ยืนได้ถ้ามีคนคอยจับไว้ นั่งด้วยการประคองเล็กน้อย
- 1.3 ถือขวคนมได้ชั่วคราว ขยับข้อมือพลิกของไปมา เอื้อมมือคว้าแขนข้างเดียว

2. ภาษา

- 2.2 ส่งเสียงสระได้มากขึ้น ทำเสียงดังเบาได้ รวมทั้งทำเสียงแหลม
 - 2.2 น้ำเสียงแสดงความพอใจ ไม่พอใจ ตื่นเต้น หัวเราะลงลูกคอเอ็กอ้าก
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 มีปฏิกริยาต่อเสียงแปลกๆ

3. สมอง

- 3.1 หันหน้ามองได้รอบตัว ต่งเสียงอ้อออหรือหุหุร้องให้ทันทีที่ได้ยินเสียงคนตรี มีปฏิกริยาทันทีที่เสียงนั้นเปลี่ยนไป
- 3.2 ตื่นอยู่ได้นานสองชั่วโมง ชอบยื่นมือจับทุกอย่างตรงหน้าคว่าได้เร็วและถูกต้อง ชอบสำรวจของ หยิบถ้วยตรงหูหิ้ว ดึงกระดาษ ชอบเปิดฝา
- 3.3 เอื้อมมือไขว่คว้าหรือปล่อยของเล่นจากมือ สามารถเปลี่ยนมือถือของได้

4. สังคม

- 4.1 ยิ้มกับเงาตัวเองในกระจก สามารถแยกภาพตัวเองกับเงาที่เห็นในกระจกได้
 - 4.2 ใช้มือหยิบของเข้าปากได้ หันมาเวลาถูกเรียกชื่อ ตกใจเมื่อเห็นคนแปลกหน้าจำแนกเด็กกับผู้ใหญ่ได้ ยิ้มและยื่นมือหาเด็กแปลกหน้า
 - 4.3 อาจเริ่มใช้ถ้วยน้ำได้ นอนหลับรวดเดียวตลอดคืน ใช้เวลานอนเพียงครั้งเดียวในรอบ 24 ชั่วโมง เปลี่ยนผ้าอ้อม 2-3 ผืน/ชั่วโมง
 - 4.4 ต้องการนม 3-4 ชั่วโมงก่อนนม 1 ขวด ครั้งละ 8 ออนซ์
- หมายเหตุ ทารกแต่ละคนอาจมีพัฒนาการที่ช้าหรือเร็วกว่านี้ก็ได้

สรุปพัฒนาการของเด็กทารกแรกเกิดในขวบปีแรก

อายุ (เดือน)	การพัฒนา
แรกเกิด	มือเท้าเป็นส่วนมาก คออ่อน ตกใจง่ายเมื่อเสียงดัง
1	แขนขายืดออกมากขึ้น มองตามสิ่งของได้บ้าง
2	ยิ้ม มองตามสิ่งของได้มากขึ้น หุคฟังถ้าได้ยินเสียง
3	ชันคอ ใช้มือเขี่ยของเล่นได้บ้าง ไม่ตกใจง่าย เหมือนตอนแรก
4	คอแข็งมากขึ้น หัวเราะดัง พลิกตัว
5-6	ก๊ีบถอยหลังหรือเดินหน้าได้ ชอบกระโดดถ้าจับได้
7	เริ่มนั่ง แยกพ่อแม่ออกจากคนแปลกหน้าได้ เล่นสองมือ
8-9	คลาน พุดตามค่าง่ายๆ ได้
10	ตั้งไข่ ใช้นิ้วหยิบของได้
12	เดิน เรียกพ่อแม่ได้

ความต้องการนม

โดยปกติในวันหนึ่งๆ ทารกต้องการพลังงานประมาณ 10 กิโลแคลอรี ต่อน้ำหนัก 1 กก./วัน นมจะให้พลังงาน 20 กิโลแคลอรีต่อ 1 ออนซ์ จึงได้อัตราส่วนการให้นมโดยเฉลี่ยดังนี้

แสดงตัวอย่างอัตราส่วนการให้นม

อายุ	จำนวนมื้อ นม/วัน	อายุ	จำนวนนมแต่ละครั้ง
แรกเกิด - 1 อาทิตย์	6 - 10	1 อาทิตย์ - 2 อาทิตย์	2 - 3 ออนซ์
1 อาทิตย์ - 1 เดือน	6 - 8	3 อาทิตย์ - 2 เดือน	4 - 5 ออนซ์
1 เดือน - 3 เดือน	5 - 6	2 เดือน - 3 เดือน	5 - 6 ออนซ์
3 เดือน - 7 เดือน	4 - 5	3 เดือน - 4 เดือน	6 - 7 ออนซ์
7 เดือน - 9 เดือน	3 - 4	4 เดือน - 5 เดือน	7 - 8 ออนซ์

จากตาราง สามารถสรุปพฤติกรรมการรับประทานนมได้ดังนี้

- เด็กในวัยแรกเกิดถึง 6 เดือน ต้องการนม 3 - 4 ชั่วโมง/นม 1 ขวด
- เด็กวัย 7 - 8 เดือน ต้องการนมทุกๆ 4 ชม./นม 1 ขวด
- เด็กในวัยแรกเกิด - 2 เดือน ต้องการนมครั้งละประมาณ 4 ออนซ์
- เด็กในวัย 3 เดือน ต้องการนมครั้งละ 4 - 6 ออนซ์
- เด็กในวัย 4 เดือน - 8 เดือน ต้องการนมครั้งละ 8 ออนซ์

ความต้องการน้ำ

น้ำดื่มสุกมีความจำเป็นสำหรับทารก ควรให้ทารกทานน้ำหลังจากทานนมเสร็จเป็นการดื่อกหรือน้ำนมที่ติดอยู่ในช่องปาก ทำให้ทารกไม่สะอึก การให้น้ำระหว่างมื้อไม่มีความจำเป็น เพราะปริมาณน้ำนมมีเพียงพอกับความต้องการของทารก นอกจากวันที่อากาศร้อนจัด ทารกเสียเหงื่อมาก อาจให้น้ำดื่มสุกครั้งละ 1/2 - 1 ออนซ์ระหว่างมื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา 30 จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหลับนอน

ทารกแต่ละคนอาจนอนมากน้อยต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของทารก การหลับนอนจะสอดคล้องกับอายุของทารกด้วย ซึ่งมีพฤติกรรมคดขยี้รวมดังนี้ คือ

- เด็กทารกจะนอนหลับหลังมีนม และเมื่อ โตขึ้นจะนอนน้อยลงเรื่อยๆ
- เด็กทารกแรกเกิดถึง 6 เดือนจะตื่นเช้ามาก เพราะหิวนมแต่ควรปล่อยให้นอนเล่นสักพักก่อนให้นม
- ในวัย 6 เดือนจะนอนตามใจชอบ นอนเมื่อรู้สึกง่วง เนื่องจากหิวเล่นมากกว่านอน
- เด็กวัย 6-8 เดือนจะเริ่มตื่นสายกว่า 5.00 - 6.00 น. ในตอนเช้า

ลักษณะการนอนนั้นขึ้นอยู่กับารดูแลของผู้เลี้ยงดู ซึ่งในอดีตนิยมให้เด็กนอนหงายเนื่องจากกลัวเด็กหายใจไม่ออก แต่การนอนที่ถูกต้องคือลักษณะการนอนคว่ำ เป็นผลให้ลักษณะการนอนของเด็กในปัจจุบันเปลี่ยนจากการนอนหงายเป็นนอนคว่ำ

การถ่ายปัสสาวะ

เด็กทารกโดยปกติแล้วจะถ่ายปัสสาวะบ่อยมาก เพราะกระเพาะปัสสาวะบรรจุได้น้อยเป็นผลให้ถ่ายปัสสาวะประมาณ 2 - 3 ครั้ง/1 ชั่วโมง ซึ่งในเด็กชายจะคลุ้มคลั่งระบบนี้ได้ช้ากว่าเด็กหญิง

การถ่ายอุจจาระ

การขับถ่ายของเด็กทารกนั้นเป็นไปตามพัฒนาการทางด้านร่างกาย ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามวัย อาจเหมือนหรือต่างกันในแต่ละบุคคล ในช่วงปีแรกของทารกยังไม่สามารถควบคุมการขับถ่ายได้ ทารกจะกลั้นไม่เป็น ในช่วง 2 - 3 อาทิตย์แรกจะมีการขับถ่ายบ่อยมากจนถึง 1 - 8 เดือนจะอุจจาระน้อยลงเหลือเพียงวันละ 1 - 2 ครั้ง

ตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างอายุ, พฤติกรรมเด็กกับการตอบสนอง

พฤติกรรม	อายุ	ความต้องการ	จำนวน	การตอบสนอง
การทานนม	3 เดือน	3-4 ช.ม./1 ขวด	4-6 ออนซ์	ทุก 3-4 ช.ม. ใช้ขวดนม 1 ขวด
	4-8 เดือน	3-4 ช.ม./1 ขวด	8 ออนซ์	ทุก 3-4 ช.ม. ใช้ขวดนม 1 ขวด
การทานน้ำ	0-8 เดือน	หลังทานนม	1/2 ออนซ์	ใช้ขวดน้ำ 1 ขวด
ถ่ายอุจจาระ	0-1 เดือน	หลังทานนม	บ่อยมาก	ใช้ผ้าอ้อม 3-4 ช.ม. ต่อ 1 ผืน
	1-8 เดือน	น้อยลง	1-2 ครั้ง/วัน	ผ้าอ้อม 1-2 ผืน/1 วัน
ถ่ายปัสสาวะ	0-3 เดือน	ควบคุมไม่ได้	2-3 ครั้ง/วัน	ใช้ผ้าอ้อม 2-3 ช.ม. ต่อ 1 ผืน
	3-8 เดือน	ควบคุมได้ดีขึ้น	น้อยลง	ผ้าอ้อม 2 ผืน/1 วัน
การนอน	0-1 เดือน	80% ของวัน	บ่อยมาก	ต้องมีที่นอนสำหรับทารก
	0-2 เดือน	นอนหลังมือนม	บ่อยมาก	ต้องมีที่นอนสำหรับทารก
	6 เดือน	นอนตามใจชอบ	น้อยลง	ต้องมีความสะดวกในการย้ายที่นอน
	0-8 เดือน	นิยมนอนคว่ำ		ที่นอนสามารถถ่ายเทอากาศได้ดีมีความอ่อนนุ่ม

ข. ขนาดสัดส่วนและน้ำหนักของเด็กทารกแรกเกิดถึง 6 เดือน

1. ส่วนสูง เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่บ่งบอกถึงการเจริญเติบโต เด็กแรกเกิดจะมีความสูงประมาณ 50 เซนติเมตร (20 นิ้ว) เด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี ควรวัดในท่านอนหงายจากศีรษะจนถึงสันเท้าที่วางตั้งฉากกับพื้นหรือเครื่องวัด ในเด็กอายุมากกว่านี้ให้วัดในท่ายืนตรง โดยยืนหันหลังยึดตัวเงยหน้าให้ระดับเส้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 32 จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

தாகจากใต้กระบอกตาไปขอบขนของรูหู อยู่ในแนวอนเดียวกันกับพื้น สันเท่าซิดกัน วัดจากสันเท่าถึงระดับบนสุดของกระโหลกศีรษะ

อัตราเพิ่มส่วนสูง	แรกเกิด - 6 เดือน	เพิ่มเดือนละ	2.5 ซม.
	6 - 12 เดือน	เพิ่มเดือนละ	1.0 ซม.
	1 - 7 เดือน	เพิ่มปีละ	7.5 ซม.
	8 - 15 เดือน	เพิ่มปีละ	5.0 ซม.

2. น้ำหนัก ในช่วงระยะ 3 เดือนแรก ใน 1 วันจะมีอัตราการเจริญเติบโตของน้ำหนักเพิ่มโดยเฉลี่ย 28 กรัม ทารกแรกเกิดจะมีน้ำหนักเฉลี่ยประมาณ 3,000 กรัม น้ำหนักเด็กชายจะมากกว่าน้ำหนักเด็กหญิงเล็กน้อย ในกรณีที่เด็กมีน้ำหนักปกติ เมื่อเด็กอายุ 4-5 เดือน จะมีน้ำหนักเพิ่มประมาณ 140-170 กรัม ต่อ 1 สัปดาห์ น้ำหนักเด็กจะเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าของน้ำหนักเด็กแรกเกิด หลังจากอายุ 6 เดือนน้ำหนักเด็กจะเพิ่มน้อยลงเหลือประมาณ 100 กรัม ต่อ 1 สัปดาห์ เป็นเช่นนี้จนถึงอายุ 1 ปี ต่อจากนั้นน้ำหนักจะเพิ่มขึ้นช้าลงประมาณ 2 - 2.5 กิโลกรัมต่อปี

หรืออาจสรุปโดยรวมว่า อัตราน้ำหนักเพิ่มควรเป็น

อายุ	0 - 6 เดือน	น้ำหนักควรเพิ่มเดือนละ	0.40 ก.ก.
อายุ	7 - 12 เดือน	น้ำหนักควรเพิ่มเดือนละ	0.30 ก.ก.
อายุ	13 - 24 เดือน	น้ำหนักควรเพิ่มเดือนละ	0.20 ก.ก.
อายุ	25 - 48 เดือน	น้ำหนักควรเพิ่มเดือนละ	0.15 ก.ก.
อายุ	49 - 60 เดือน	น้ำหนักควรเพิ่มเดือนละ	0.10 ก.ก.

3. เส้นรอบศีรษะ ในเด็กแรกเกิดจะวัดได้ 33.35 ซม. โดยจะต้องวัดส่วนที่ใหญ่ที่สุด ใน 4 เดือนแรกศีรษะจะใหญ่ขึ้นอีก 5 ซม. เมื่อเด็กอายุ 1 ปี ศีรษะจะใหญ่ขึ้นอีก 5 ซม. เป็น 45 ซม. เป็นต้น

4. เส้นรอบอก วัดผ่านระดับอกขณะหายใจออกเป็นการวัดเปรียบเทียบกับเส้นรอบศีรษะ ใน 6 เดือนแรกเส้นรอบอกจะเล็กกว่าเส้นรอบศีรษะประมาณ 1-2 ซม. จากนั้นจะเท่าๆ กัน หลัง 8 เดือนไปแล้วเส้นรอบอกจะมากกว่าเสมอ

5. เส้นรอบท้อง วัดผ่านสะดือในระยะ 2 ปีแรก จะมีขนาดพอกๆกับเส้นรอบอกแตกต่างกันเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 33 ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดส่วนสูงของทารกแรกเกิดถึง 6 เดือน

อายุ (เดือน)	ส่วนสูงเด็กผู้ชาย (ซ.ม.)			ส่วนสูงเด็กผู้หญิง (ซ.ม.)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
	50.50	50.00	50.25	50.30	50.30	50.15
1	55.90	53.80	54.85	54.35	53.00	53.68
2	58.00	57.00	57.50	58.00	56.00	57.00
3	61.10	60.40	60.75	59.40	59.00	59.20
4	63.00	62.00	62.50	61.90	61.00	61.45
5	65.00	64.00	64.50	63.00	62.20	62.60
6	66.30	66.00	66.15	65.50	64.00	64.75

น้ำหนักของเด็กวัยแรกเกิดถึง 6 เดือน

อายุ (เดือน)	น้ำหนักเด็กชาย (ก.ก.)			น้ำหนักเด็กผู้หญิง (ก.ก.)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
แรกเกิด	3.40	3.17	3.29	3.25	3.00	3.18
1	4.40	3.90	4.15	4.09	3.80	3.95
2	5.10	4.80	4.95	4.80	4.50	4.65
3	6.03	5.55	5.79	5.55	5.46	5.50
4	6.31	6.00	6.15	6.24	5.50	5.87
5	7.00	6.49	6.75	6.39	6.00	6.20
6	7.58	7.00	7.29	7.26	6.50	6.88

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐานขนาดสัดส่วนของเด็กทารกแรกเกิดถึง 6 เดือน

ขนาด	SIZE 50	SIZE 60	SIZE 70
สัดส่วน	แรกเกิด – 1 เดือน	1 – 3 เดือน	3 – 6 เดือน
น้ำหนัก	4.00	6.00	8.00
รอบ	34.00	35.00	43.00
ศีรษะ			
รอบคอ	19.00	21.00	22.00
บ่าหน้า	13.00	15.00	17.00
ยาวหน้า	15.00	16.00	18.00
รอบอก	35.00	39.00	43.00
รอบเอว	35.00	39.00	43.00
รอบสะโพก	35.00	37.00	41.00
ความยาวเท้า	23.00	27.00	31.00
รอบโคนขาขวา	20.00	24.00	27.00
รอบต้นขาขวา	18.00	22.00	25.00
รอบข้อเท้าขวา	9.00	11.00	12.00
ความยาวเท้าขวา	8.00	9.00	10.00
รอบวงแขนขวา	14.00	16.00	18.00
รอบต้นแขนขวา	11.00	13.00	15.00
รอบข้อมือขวา	8.00	9.00	10.00
ความยาวข้อมือ – ไหล่	3.00	4.00	5.00
ความยาวข้อมือ – ข้อศอก	12.00	14.00	17.00
ความยาวข้อมือ – ข้อมือ	19.00	22.00	26.00
ไหล่	15.00	17.00	20.00
กว้าง			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาด	SIZE 50	SIZE 60	SIZE 70
สัดส่วน	แรกเกิด – 1 เดือน	1 – 3 เดือน	3 – 6 เดือน
บ่าหลัง	17.00	16.00	18.00
ยาวหลัง	-	-	20.00
ความยาวเอว – เข้าขวา	15.00	18.00	20.00
ความยาวเอว-ข้อเท้า	24.00	29.00	33.00

ก. จิตวิทยาการใช้สีสำหรับเด็ก ในเรื่องการมองเห็นของเด็กสำคัญเพราะเป็นถึงกระตุ้นความรู้สึกให้เกิดความสนใจ เด็กจะเริ่มชอบสีใดสีหนึ่งซึ่งเป็นพิเศษหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะ ดังนั้นจึงไม่อาจจะระบุโดยแน่ชัดว่าสีใดที่เด็กให้ความสนใจมากที่สุด

จากการศึกษาเรื่องการใช้สีของเด็ก ของลอเรนซ์ บี เพอร์กินส์ ได้ทำการสรุปไว้ดังนี้

1. เด็กชอบสีที่มีความสดใสและสีที่เด็กชอบมากที่สุด คือ แดง, เหลือง, เขียวเหลือง, แสด แดง, ขาว, น้ำเงิน, ม่วง, ม่วงน้ำเงิน, ม่วงแดง, เขียวน้ำเงินและดำเป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งจัดเป็นแม่สี แดง เหลือง น้ำเงิน สีมุขยภูมิ ได้แก่ เขียวเหลือง แสดแดง ตามลำดับ
2. สีใดๆ ก็ตามที่ตกแต่งอย่างสวยงามแล้ว เด็กจะทำสปรกแน่นอนไม่ซำก็เร็วเพราะฉะนั้นไม่ควรมุ่งเน้นสีเพียงสีเดียว เมื่อทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ใดๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับเด็ก
3. เด็กชอบวรรณะสีอุ่นมากกว่าสีเย็น
4. เด็กชอบสีขาวมากกว่าสีดำ และสีที่ผสมด้วยสีขาวมากกว่าสีที่ผสมสีดำ
5. การใช้สีมากกว่า 1 สี ต้องคำนึงถึงการตัดกันของสีเพราะเด็กไม่สามารถแยกสีที่มีน้ำหนักค่าของสีที่ใกล้เคียงกัน

ข้อควรคำนึงในการใช้สีกับเด็กของลอเรนซ์ บี เพอร์กินส์

1. โดยธรรมชาติเด็กชอบสีสดใส มีความโน้มเอียงไปทางสีอุ่นมากกว่าสีเย็น
2. การใช้สีควรใช้เพื่อให้เด็กสามารถแยกแยะความแตกต่างของสิ่งของต่างๆ ได้ง่ายเข้าของหลายสิ่งถ้าอยู่ใกล้กันเป็นสีเดียวกันเด็กจะเห็นรวมๆ กัน แต่ถ้าแต่ละสีมีความแตกต่างกันความแตกต่างของสีจะช่วยให้เด็กเห็นรูปทรงของแต่ละสิ่งง่ายขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 36 จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สิ่งที่มีความสดใสพองๆ กัน เมื่อใช้ด้วยกันจะดึงดูดความสนใจได้เร็ว
4. วัตถุที่มีสีผิวสวยงามอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องทำสี ควรปล่อยให้เด็กเห็นเนื้อของวัตถุเพื่อให้เด็กเข้าใจในเรื่องของผิวสัมผัสของสิ่งต่างๆ
5. การใช้สีคำบ้าง ขาวบ้าง ในพื้นที่ที่รวมกับสีอื่นๆ จะทำให้เกิดความกระปรี้กระเปร่า และทำให้เกิดมีชีวิตชีวา ร่าเริง
6. เด็กชอบสีปฐมภูมิมากกว่าทุติยภูมิ และมากกว่าตติยภูมิตามลำดับ

3. ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบหนังสือ

บทบาท และความสำคัญของหนังสือ

งานด้าน GRAPHIC DESIGN เป็นการออกแบบที่เกี่ยวกับการพิมพ์เป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะการออกแบบสำหรับพิมพ์หนังสือ, นิตยสาร, หนังสือพิมพ์, วารสาร ตลอดจนเอกสารตำราทางวิชาการต่างๆ ซึ่งจัดว่าเป็นช่างานที่มีการผลิตเป็นจำนวนมากตามสภาพของความเจริญก้าวหน้า และการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งมีความต้องการที่จะเผยแพร่ออกไป แต่ไม่ว่าจะเพื่อวัตถุประสงค์หรือผลประโยชน์ด้านใดก็ตาม สิ่งสำคัญของการเผยแพร่ คือ ความต้องการให้เกิดการรับรู้ในข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกว้างขวาง หนังสือและเอกสารพิมพ์ต่างๆ จึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางรองรับความต้องการด้านการเผยแพร่ที่ต้องการอาศัยวิธีการผลิตซ้ำ (REPRODUCTION) ทางกรพิมพ์มาช่วยในการเพิ่มปริมาณของข่าวสาร หรือข้อมูล และอาศัยวิธีการออกแบบมาช่วยเพื่อสร้างเสริมข่าวสารด้วยการจัดหน้า (PAGE LAYOUT) หรือพื้นที่ของหนังสือให้เกิดความสวยงามน่าสนใจ อ่านง่าย โดยใช้องค์ประกอบพื้นฐานสำคัญ 2 ประการ คือ ตัวอักษร และภาพประกอบต่างๆ มาสร้างสรรค์ขึ้น

โครงสร้างของหนังสือ

โครงสร้างเป็นตัวแสดงรูปแบบของหนังสือ ซึ่งจะมีโครงสร้างเฉพาะตัวในโครงสร้างส่วนรวม (STRUCTURE AS A WHOLE) ย่อมประกอบด้วยโครงสร้างรอง (STRUCTURE) จากวิวัฒนาการทางความคิดเกี่ยวกับหนังสือได้เกิดรูปแบบโครงสร้างของหนังสือเป็นรูปแบบสากล (UNIVERSALIGATION) ในหนังสือเล่มหนึ่งๆ สามารถวิเคราะห์โครงสร้างได้ 3 ลักษณะคือ

1. โครงสร้างของรูปเล่มหนังสือ (BOOK DESIGN) ประกอบด้วย
 - 1.1 ส่วนปก เช่น ปกหน้า ปกหลัง ปกรอง ปกลอย
 - 1.2 ส่วนรองปก เช่น หน้าลิขสิทธิ์ หน้าอุทิศ หน้านิยม หน้าคำนำ
 - 1.3 ส่วนสารบัญ เช่น สารบัญเรื่อง สารบัญภาพ
 - 1.4 ส่วนเนื้อหา เช่น ภาค บท
 - 1.5 ส่วนเสริมเนื้อหา เช่น บรรณานุกรม ครรชนี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 37 จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.6 ส่วนประกอบภายในเนื้อหา เช่น ภาพ สถิติ เจริญรอด
2. โครงสร้างของเค้าโครงเรื่อง (PLOTDESIGN) ประกอบด้วย
 - 2.1 ตัวเค้าโครง (PLOT)
 - 2.2 แก่นสาระ (THEME)
 - 2.3 ฉาก (SETTING)
 - 2.4 ตัวละคร (CHARACTER)
 - 2.5 ภาพพจน์ (FIGURE OF SPEECH)
3. โครงสร้างของต้นฉบับ (MANUSCRIPTS) ประกอบด้วย
 - 3.1 รูปแบบ (FORMAT)
 - 3.2 เนื้อเรื่อง (MASTERY OF CONTENTS)
 - 3.3 ข้อมูลหลักฐาน (FACT)
 - 3.4 รูปแบบของความคิด (CONCEPT)
 - 3.5 ถ้อยคำภาษา (WORDING)

ส่วนประกอบหนังสือ

ส่วนประกอบหลักของหนังสือ คือ ปก สารบัญ เนื้อเรื่อง สำหรับส่วนประกอบของเรื่องอาจมีลักษณะแตกต่างกันไปตามประเภทของหนังสือ เช่น นิตยสาร, หนังสือวิชาการ (TEXT BOOK), หนังสือแถลงข่าวรายงาน (JOURNAL), หนังสือแจ้งข่าวองค์การ (GAZETTE) เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามหนังสือในระบบสากลมีส่วนประกอบต่างๆ ดังนี้

1. ส่วนปก (COVER) ประกอบด้วย

1.1 ใบบ่มปก (BOOK JACKET) เป็นกระดาษหุ้มอยู่นอกปกหนังสือ เป็นแผ่นกระดาษใดๆ ที่ไม่เย็บติดกับหนังสือ ใช้หุ้มด้านหน้าโดยพับปีก 2 ข้างหุ้มปกด้านหน้าและด้านหลังไว้

ประโยชน์

ก. เพื่อป้องกันปกหนังสือไม่ให้ชำรุด รักษาปกหนังสือให้ใหม่อยู่เสมอ รักษาสภาพหนังสือในขณะที่หนังสือยังไม่ถูกจำหน่าย

ข. ดึงดูดให้คนสนใจดูหนังสือ และซื้อหนังสือ เป็นการตกแต่งหนังสือเพื่อช่วยเพิ่มคุณค่าหนังสือนั้น บางเล่มปกหน้าอาจไม่มีการพิมพ์ตกแต่งใดๆ ใช้การตกแต่งรูปเล่มที่ใบบ่มปกอย่างเดียว

ค. ปกด้านหน้าเป็นชื่อเรื่อง (HEADLINE) อาจมีข้อความขยายความหรือขยายชื่อเรื่องเล็กน้อย (SUBHEAD) และชื่อผู้แต่ง ส่วนปกหลังเป็นชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง บางเล่มมีชื่อสำนักพิมพ์ด้วย

ส่วนพับหน้า-บางเล่มให้ CONCEPT ของเรื่อง บางเล่มมีรูปของผู้แต่งแต่โดยปกติ ถ้ามีการตกแต่งส่วนพับด้านหน้าจะเป็นชื่อผู้แต่ง ผู้พิมพ์ สำนักพิมพ์ พ.ศ. ที่พิมพ์

ปกด้านหลัง-การพิมพ์รูปด้านหน้าบางเล่มครอบคลุมถึงส่วนหลังด้วย บางเล่มปล่อยว่างไว้ หรือบางเล่มมีการตกแต่งรูป หรือเครื่องหมายการค้า หรือชื่อสำนักพิมพ์

ส่วนพับหลัง-มักจะทิ้งว่าง เพราะเป็นจุดที่ไม่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

1.2 ปกหนังสือ (BINDING COVER)

- ปกหน้า และกระดาษพลิกด้านในปก (COVER OR FRONT COVER AND ENDPAPER) ปกจะต้องใช้วัสดุแข็งที่สุดในการทำปกหนังสือ ปกหน้ามีชื่อหนังสือ ชื่อผู้เขียน หน้าที่ของปก

ก. เป็นส่วนหน้าของหนังสือ

ข. ป้องกันรักษาตัวหนังสือทั้งหมด มิให้ชำรุดจากการกระแทก

ค. ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องราวหนังสือ

- ปกหลัง (BACK COVER)

- จะต้องมียี่ห้อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง (บางเล่มมีชื่อผู้พิมพ์ด้วย) การพิมพ์สันปก พิมพ์ได้ทั้งแนวตั้งและแนวนอน

1.3 ปกลอย (FLY LEAF) เป็นกระดาษว่างที่ติดอยู่กับกระดาษแผ่นเดียวกับ ENDPAPER ทำหน้าที่ยึดเล่มปก และปกป้องเล่มหนังสือในเมื่อปกขาด

1.4 ภาพนำเรื่อง (FRONTISPIECE) ภาพนำเรื่องเป็นภาพสรุปนำเรื่อง (มีเป็นบางเล่ม)

1.5 ปกรอง หรือปกใน (TITLE PAGE) มีชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง และชื่อสำนักพิมพ์

2. ส่วนประกอบหน้า (FRONT PART)

2.1 หน้าลิขสิทธิ์ (COPYRIGHT PAGE) แสดงข้อมูลการพิมพ์ และลิขสิทธิ์

2.2 หน้าอุทิศ (DEDICATION PAGE) เป็นข้อเขียนสั้นๆ ของผู้เขียน แสดงเจตน์ตจำนงค์มอบผลงานให้เป็นอนุสรณ์

2.3 หน้านิยาม (FOREWORD) เป็นหน้าแสดงความนิยมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

2.4 หน้าประกาศคุณูปการ (ACKNOWLEDGEMENT) เป็นหน้าประกาศคำขอบขอบคุณต่อผู้มีอุปการคุณ (มีบางเล่ม)

2.5 คำนำ (PREFACE OR INTRODUCTION) เป็นหน้าที่ผู้เขียน เขียนเจตนารมณ์ในผลงานของตน

2.6 ใบแก้คำผิด (ERRATA) เป็นใบแทรก หรือบางเล่มอาจพิมพ์ไว้ในกรณีจำเป็นเท่านั้น โดยปกติจะไม่ค่อยมี

3. ส่วนสารบัญ (TABLE OF CONTENT)

มีลักษณะเป็นบัญชีเรียงตามลำดับภาพก่อนหลังเพื่อความสะดวกในการค้น

3.1 สารบัญเรื่อง (TABLE OF CONTENT)

3.2 สารบัญภาพ (TABLE OF ILLUSTRATIONS)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 สารบัญสถิติ (TABLE OF STATISTICS)

4. ส่วนเนื้อเรื่อง (CONTENT)

4.1 บทนำ (LEADING CHAPTER)

4.2 บทเนื้อหา (BOOK BODY) แบ่งออกได้เป็น

- ภาค (PART)
- ตอน (SECTION)
- บทที่ (CHAPTER)
- อนุบท (SUB-CHAPTER)

4.3 ปิดจิมบท (ENDING CHAPTER)

5. ส่วนประกอบด้านหลัง (BOOK PART)

5.1 บรรณานุกรม หรือหนังสืออ้างอิง (BIBLIOGRAPHY) เป็นการอ้างอิงหนังสือที่นำมาอ้างอิงว่าเนื้อเรื่องตอนใด จากหนังสือเล่มใด ถ้าต้องการอ้างอิงน้อยอาจทำเป็น FOOT NOTE ในหน้านั้นๆ แต่ถ้ามากเล่มต้องทำเป็นบรรณานุกรมท้ายบท ท้ายตอน โดยอ้างอิงหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้พิมพ์ ปีที่พิมพ์ หรือถ้าอ้างอิงบทใดต้องบอกรายละเอียดในบรรณานุกรมนี้ รวมถึงเอกสาร หรือวัสดุที่ใช้ประกอบรายงานแม้แต่ โสตทัศนศึกษา

5.2 ภาคผนวก (APPENDIX) เป็นการอธิบายเรื่องราวเชื่อมโยงกับเนื้อเรื่อง ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาโดยตรง ตัวหนังสืออาจใช้น้ำหนักเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง หรือลดน้ำหนักลงบ้างเล็กน้อย

5.3 ภาคเบ็ดเตล็ด (MISCELLANEOUS PART)

5.4 ภาคอภิธาน (GLOSSARY) คำอธิบายศัพท์เฉพาะเรียงตามอักษร

5.5 ดัชนี (INDEX) เป็นการจัดเรียงหัวข้อสำคัญของเรื่องในหนังสือ ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ หรือหัวข้อรายละเอียดที่สำคัญเกี่ยวกับเนื้อหา จัดเรียงตามตัวอักษร (มีลักษณะเดียวกันกับพจนานุกรม หรือ DICTIONARY และบอกหน้าตัวเลขหนังสือเพื่อให้ค้นได้สะดวก

5.6 ประวัติผู้เขียน (BIBLIOGRAPHY)

5.7 หน้าบันทึกความจำ (MEMBRANDE)

5.8 โคลโลโฟน (COLOPHON) เป็นหน้าสุดท้ายของเล่มที่ปกหลัง ซึ่งจะบอกโดยเฉพาะว่าพิมพ์ที่โรงพิมพ์ใด ใครพิมพ์พิมพ์เมื่อไหร่ หนังสือมีรายละเอียดของโคลโลโฟนโดยสมบูรณ์มักเป็นหนังสือเกี่ยวกับการพิมพ์

ทั้งหมดที่ได้กล่าวมาแล้วนี้เป็นสิ่งที่พบอยู่ในหนังสือ ซึ่งบางเล่มอาจจะไม่มีทั้งหมด โดยตัดหน้าใดหน้าหนึ่งซึ่งเห็นว่าไม่จำเป็นออก ดังนั้นจึงไม่ใช่กฎตายตัวที่หนังสือที่สมบูรณ์จะต้องมีทุกหน้า เช่น หน้าโคลโลโฟน, หน้าบันทึกความจำ หรือภาคเบ็ดเตล็ดอาจจะไม่มีก็ได้

6. ส่วนประกอบอื่นๆ

6.1 หมายเลขหนังสือ (ISBN)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเลขหนังสือเกิดจากการทำให้นหนังสือที่ผลิตขึ้นทั่วโลกมีหมายเลขมาตรฐาน เพื่อให้เกิดความสะดวกในการใช้ระบบธุรกิจ และศึกษาค้นคว้าทั้งด้านการผลิต, การพิมพ์, การจัดจำหน่าย, เผยแพร่, และการแลกเปลี่ยนวิทยาการความรู้ระหว่างประเทศ บริษัท W.H. SMITH AND SON LTD., เป็นผู้ริเริ่มจัดทำหมายเลขหนังสือต่อสมาคมผู้พิมพ์และจำหน่าย แห่งสหราชอาณาจักร คั้งนั้นปี 2510 อังกฤษได้ประกาศใช้หมายเลขหนังสือที่เรียกว่า “THE BRITISH SCHEME” ปี 2511 มีการประชุมที่กรุงลอนดอน ประเทศที่เข้าร่วมประชุมมีสหรัฐอเมริกา, สหราชอาณาจักร, ไอร์แลนด์, เนเธอร์แลนด์, นอร์เวย์ และเดนมาร์ก ที่ประชุมตกลงยอมรับมาตรฐาน “THE BRITISH SCHEME” เป็นมาตรฐานระหว่างประเทศ ในปี 2512 ได้ประชุมที่กรุงเบอร์ลิน รวม 40 ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย ข้อตกลงนั้นได้ร่างเป็นประกาศหลักคำแนะนำ เรียกว่า RECOMMENDATION 2108”

หมายเลขหนังสือระหว่างประเทศ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

6.1.1 ประเภทหนังสือเล่ม เรียกว่า ระบบ ISBN (INTERNATIONAL STANDARD BOOK NUMBER) สำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน

6.1.2 ประเภทหนังสือวารสาร เรียกว่า ระบบ ISSN (INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBER) สำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ประเทศไทยสมาชิก ISBN และ ISSN ในปี พ.ศ. 2518 (ค.ศ. 1975) โดยได้หมายเลข ISSN0125 ปละ ISBN974 ระบบหมายเลขมีความหมาย ดังนี้ เป็นตัวเลข 10 หลัก แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม

- รหัสกลุ่ม 1 ชื่อประเทศ (GROUP IDENTIFIER)
- รหัสกลุ่ม 2 ชื่อสำนักพิมพ์ (PUBLISH IDENTIFIER)
- รหัสกลุ่ม 3 ชื่อหนังสือ (TITLE IDENTIFIER)
- รหัสกลุ่ม 4 เลขตรวจสอบ (CHECK IDENTIFIER)

6.2 หมายเลขหน้า (PAGE NUMBER)

6.3 เียงอรรถ (FOOT NOTE)

6.4 ภาพประกอบ (SUPPLEMENTARY PICTURE)

6.5 ตารางสถิติ (STATISTIC TABLES)

6.6 แผนภูมิ (CHARTS)

6.7 แผนผัง (DIAGRAMS)

การออกแบบหนังสือ

ในการออกแบบจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ของหนังสือต้องให้เหมาะสม และสวยงามตามคุณลักษณะของหนังสือ และลักษณะของผู้บริโภค โดยแสดงรายละเอียดให้เห็นอย่างชัดเจน วิธีการออกแบบ และการจัดวางรูปแบบตลอดจนข้อกำหนดอื่นๆ มีหลักที่ต้องพิจารณาดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 41 จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พิจารณาประเภทของหนังสือ หนังสือแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะ แลละรูปแบบต่างกันอย่างมา ก วัตถุประสงค์ในการสร้างหนังสือไม่เหมือนกัน เช่น หนังสือที่เป็นตำราอ้างอิง หนังสือวิชาการ แบบเรียนกึ่งแบบเรียน หนังสือที่ผลิตขึ้นในโอกาสพิเศษ หนังสืออ่านเสริมสำหรับนักเรียน นวนิยาย นำ ทานสำหรับเด็ก หนังสือภาพ หนังสือบันเทิงเริงรมย์ หนังสือกีฬาเป็นต้น การออกแบบหนังสือทางวิชาการ หรือแบบเรียนจะมีลักษณะแบบเป็นทางการ รูปแบบตัวอักษรและรูปภาพควรเป็นแบบเรียบๆ เช่น ตัวอักษร แบบราชการ การจัดวางมักจะเป็นแบบจัดระเบียบ หรือการกำหนดภาพให้อยู่ในกรอบ หรือมีเฉพาะตัวอักษร ข้อความ และชื่อผู้ประพันธ์เท่านั้น ส่วนหนังสือบันเทิง กีฬา นวนิยาย หรือสารคดี จะมีรูปแบบค่อนข้างเป็น อิสระ มีการออกแบบชื่อหนังสือที่แปลกตาออกไป การออกแบบจัดภาพประกอบปกก็เน้นรูปภาพประกอบ ปกก็เน้นไปทางความสวยงามมากกว่าการถ่ายทอดเนื้อหา เน้นที่สีสันสดใสสะดุดตา การจัดวางรูปแบบจะ แตกต่างกันไปตามลักษณะหนังสือ ถ้าเป็นหนังสือสำหรับเด็กก็จะจัดระเบียบ และการกำหนดกรอบ ใช้สี สัน สดเข้ม จุดขาด รูปภาพคมชัด แสดงสาระของเรื่องราว

2. พิจารณานुकคลิกของหนังสือ นुकคลิกของหนังสือจะมีความแตกต่างกันตามประเภทของ สาระเนื้อหาและเทคนิควิธีการออกแบบ เนื่องจากปัจจุบันภาวะการแข่งขันกันทางการตลาด ทำให้หนังสือ บางประเภทมีการแข่งขันกันสูงมาก มีหนังสือที่มีเนื้อหาสาระคล้ายคลึงกันเกิดขึ้นมาก จึงต้องออกแบบสร้าง สรรค์สร้างนุกคลิกภาพของหนังสือให้สวยงาม และมีความโดดเด่นแตกต่างมากกว่าคู่แข่ง ขึ้น จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ของการสร้างนุกคลิกเฉพาะของปกหนังสือไม่เพียงแต่จะเสริมคุณค่าทางสุนทรีย์ ศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างความสำเร็จอีกด้วย

3 พิจารณาแนวทางสร้างสรรค์ รูปแบบการสร้างสรรค์หนังสือ มีหลัก 3 ประการคือ “หลัก การจัดองค์ประกอบศิลป์” เพื่อคุณค่าทางความสวยงามของเล่ม ประการที่ 2 คือ “หลักการออกแบบรูปภาพ” หรือการกำหนดลักษณะของภาพที่จะนำมาใช้มา และ “การกำหนดแบบอักษร” ทั้งนี้หลักการทั้งหมดจะต้อง ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับประเภทของหนังสือ และต้องสร้างรูปแบบแปลกใหม่ให้เกิดนุกคลิกภาพ เฉพาะของหนังสือด้วย

4. พิจารณาวิธีการผลิต วิธีการผลิตและระบบวิธีการพิมพ์ในปัจจุบันมีความสะดวกคล่องตัว สามารถตอบสนองการผลิตงานได้อย่างเต็มที่ การออกแบบหนังสือที่ดีต้องไม่สร้างความยุ่งยากลำบากต่อการ พิมพ์ และการผลิต ความลำบากเกิดขึ้นได้เสมอถ้าผู้ออกแบบอย่างซับซ้อน และใช้วิธีการหลายอย่าง

หลักการจัดหนังสือ

การจัดรูปแบบของขนาด, พื้นที่, สิ่งพิมพ์ เป็นการกำหนดขนาดคอลัมน์ และขอบว่าง ซึ่งใน ปัจจุบันจะเน้นความสวยงามประหยัดควบคู่กัน ไปเสมอและจะใช้เนื้อที่ของกระดาษให้เป็นประโยชน์ มากที่สุด โดยยังมีความสวยงาม หนังสือจะมีหน้าซ้าย และหน้าขวาเพื่อสะดวกต่อการเข้าเล่ม ถ้าเนื้อที่ไว้น้อย เนื้อหาอาจถูกกินเข้าไปได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา 42จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบที่ดีของหนังสือควรจะเป็นรูปแบบที่อ่านง่าย และเป็นระเบียบ มีความปราณีตสวยงามชัดเจน รูปแบบของหนังสือต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับประเภทหนังสือ สัดส่วนที่เหมาะสมของหนังสือหรือสิ่งพิมพ์โดยทั่วไป นิยมสัดส่วน 2:3, 3:4, 3:5, และ 13:21

ส่วนประกอบที่ปรากฏซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของการจัดหน้ากระดาษที่ต้องคำนึงถึง คือ

1. ส่วนข้อความพาดหัว (HEADLINE)
2. ก๊อปปี้บล็อก (COPY BLOCK OR COLUMN)
3. อาร์ตเวิร์ค (ARTWORK)
4. เส้นและพื้นผิว (LINE & TEXTURE)
5. ความต่อเนื่อง (CONTINULY)

การออกแบบจะต้องนำส่วนต่างๆ มาประกอบกันอย่างมีแบบแผน และมีหลักการได้แก่ การสร้างคุณภาพ, การกำหนดสัดส่วน, พื้นที่ว่าง, จังหวะลีลา หรืออื่นๆ องค์ประกอบต่างๆ เมื่อนำมาจัดรวมกันควรมีพื้นที่มากกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมด การร่างแบบขึ้นต้นอาจแสดงเป็นโครงร่างหยาบๆ ก่อนเพื่อหาตำแหน่งความเหมาะสม และความสวยงาม หลังจากนั้นจึงนำมากำหนดทีละส่วน ดังนี้

1. ส่วนข้อความพาดหัว (HEADLINE) ได้แก่ ข้อความหัวเรื่อง และส่วนที่เป็นหัวเรื่องรอง ให้เขียนร่างลักษณะอย่างหยาบๆ โดยกำหนดขนาดความสูงของตัวอักษร แบบตัวอักษร ความหนาบาง ตลอดจนความเข้ม-อ่อนของตัวอักษร พิจารณาคำแหน่งของการจัดวาง การแบ่งพื้นที่ส่วนที่ใช้นำเสนอข้อมูล และการเว้นพื้นที่ว่างให้ได้สัดส่วนที่เหมาะสม วิธีการจัดวางตำแหน่งของข้อความพาดหัว

ตำแหน่งของการจัดวางข้อความพาดหัว หรือหัวเรื่องมีความสำคัญมาก เพราะการนำเสนอต้องการให้ข้อความพาดหัวเป็นตัวกำหนด หรือชี้นำสาระหลัก และข้อมูลอื่นๆ การออกแบบดูสวยงามแล้ว ยังทำหน้าที่หลักในการนำเสนอสาระ ได้อย่างเต็มที่อีกด้วย การจัดวางตำแหน่งหัวเรื่องในปัจจุบันได้เริ่มเปลี่ยนแปลงไป และมีแนวโน้มว่าหัวเรื่องไม่จำเป็นต้องอยู่ส่วนบน และตำแหน่งตรงกลางของหน้ากระดาษเสมอไป วิธีการออกแบบจึงมุ่งเน้นที่จะสร้างความสนใจให้ชวนมองด้วยการกำหนดตำแหน่งของหัวเรื่อง ดังนี้

- 1.1 การวางตำแหน่งไว้ด้านข้างของเนื้อหา การออกแบบจัดให้ตำแหน่งของหัวเรื่องหัวทางด้านข้างของเนื้อหา เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับงานออกแบบที่เนื้อที่ในแนวนอน พื้นที่ประมาณ 30% อาจจะเป็นส่วนของหัวเรื่อง และพื้นที่ว่างของภาพประกอบ และเนื้อหาสาระ

- 1.2 การวางตำแหน่งหัวเรื่องแบบดัชเร็ป (DUTCH WRAP) จะเป็นลักษณะการวางหัวเรื่องไว้ตรงส่วนบนก่อนไปทางซ้ายหรือทางขวาบนเนื้อหาสาระหรือภาพประกอบ เป็นการเน้นสำหรับการจัดหน้านิตยสาร , หนังสือพิมพ์ หรือการออกแบบจัดหน้าเป็นคู่ เนื้อที่ส่วนที่เหลือจะเน้นข้อความให้เด่นชัดขึ้น

1.3 การจัดวางตำแหน่งหัวเรื่องแบบตัวยู (U - SHAPE WRAP) เป็นการออกแบบจัดวางหัวเรื่องให้อยู่ตรงกลางส่วนบนของหน้ากระดาษ และมีส่วนอื่นๆอยู่รอบหัวเรื่อง การจัดแบบนี้นิยมใช้งานที่เน้นการเป็นงาน องค์ประกอบของหน้ากระดาษเป็นแบบสมดุล (SYMMETRY BALANCE)

1.4 การวางตำแหน่งหัวเรื่องรีเวอร์ส คิกเกอร์ (REVERSE KICKER) ลักษณะของการจัดหน้าโดยเน้นการจัดวางตำแหน่งไว้จัดซ้ายมือ การจัดวางแบบนี้ใช้กับหัวเรื่องที่มีความสั้นๆ โดยใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ และเข้ม ส่วนหัวเรื่องรองจะวางไว้จัดขวา และใช้ตัวอักษรเล็กกว่า บางกว่าจะใช้การจัดแบบนี้เมื่อมีสระยาวๆ หรือขาดภาพประกอบ การจัดแบบนี้จะทำให้เกิดพื้นที่ว่าง 2 จังหวะ เป็นการเน้นหัวเรื่องได้มากเป็นพิเศษ โดยเฉพาะการจัดหน้าในพื้นที่แนวนอน

1.5 การจัดวางตำแหน่งหัวเรื่องแบบไทรพอด (TRIPOD HEADLINE) มีลักษณะคล้ายกับการจัดแบบรีเวอร์ส คิกเกอร์ แต่จะเน้นถึงความตัดกัน (CONTRAST) ของขนาด และความเข้มของตัวอักษร การจัดวางหัวเรื่องรองที่มีขนาดความยาวแบ่งเป็น 2 บรรทัด รวมกับหัวเรื่องหลักอีก 1 บรรทัด จึงทำให้มีลักษณะ 3 ขา และตำแหน่งของหัวเรื่องก็ไม่เน้นว่าจะต้องอยู่ส่วนบนของกระดาษเสมอไป จึงทำให้มีอิสระในการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์โฆษณาในหนังสือพิมพ์และการออกแบบโปสเตอร์

2. คอลัมน์ หรือ ก๊อปปี้บล็อก (COLUMN OR COPY BLOCK) การกำหนดขนาดของคอลัมน์จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ส่วนคือ ส่วนแรก ได้แก่ การพิจารณาถึงขนาดของข้อความว่ามีมากน้อยหรือไม่ ในการออกแบบจะกำหนดขนาดของคอลัมน์ให้เป็นอย่างไร จึงต้องพิจารณาถึงความสะดวกในการอ่าน ความสวยงามของการออกแบบนำเสนอ ซึ่งมีแนวคิดดังนี้

2.1 กรณีที่มีเนื้อหาสาระค่อนข้างมาก การกำหนดคอลัมน์ควรกำหนดในลักษณะแนวนอนจะเหมาะสมกว่าแนวดิ่ง เพราะการใช้พื้นที่ในแนวนอนจะใช้น้อยกว่าการออกแบบคอลัมน์ในแนวดิ่ง ซึ่งจะทำให้รู้สึกว่เนื้อหาอ่านไม่น่าอ่าน

2.2 การกำหนดขนาดของคอลัมน์กว้างสำหรับงานที่มีเนื้อหาสาระยาว จะใช้พื้นที่น้อยกว่าการกำหนดคอลัมน์แคบ และขนาดของคอลัมน์จะทำให้รู้สึกว่่าน่านามากกว่า

2.3 ขนาดของคอลัมน์จะต้องสัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะของสื่อไม่ว่าจะกำหนดให้กว้างหรือแคบเท่าใดจะต้องพิจารณาถึงขนาดพื้นที่ทั้งหมดตามลักษณะของสื่อแต่ละประเภทซึ่งมีขนาดไม่แน่นอน เช่น งานออกแบบฉลาก , งานออกแบบบรรจุภัณฑ์ , งานออกแบบนิตยสาร ตลอดจนงานออกแบบโฆษณา เป็นต้น

2.4 การกำหนดรูปแบบคอลัมน์แบบสลับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีที่มีเนื้อหาสาระยาว ขนาดของคอลัมน์ที่มีความแตกต่างกันจะช่วยให้แนวทางการออกแบบ และจัดวางภาพดูน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อ

2.5 การกำหนดรูปแบบคอลัมน์จะต้องสัมพันธ์ และสอดคล้องกับแนวทางการออกแบบ จะต้องพิจารณาเกี่ยวกับองค์ประกอบอื่นๆ ได้แก่ หัวเรื่องภาพประกอบ รูปแบบการจัดวาง พื้นที่ว่างและส่วนตกแต่งต่างๆ บนงานนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. อาร์ตเวิร์ค (ART WORK) ลักษณะของงานศิลปะ หรือต้นฉบับอาร์ตเวิร์คจะครอบคลุมตั้งแต่การออกแบบ การกำหนดส่วนต่างๆ ลงในพื้นที่ที่กำหนด และการดำเนินการจัดทำต้นฉบับ เพื่อส่งพิมพ์ต่อไป การจัดวางส่วนภาพประกอบ มีแนวทางสร้างสรรค์ ดังนี้

- 3.1 การใช้ภาพเด่นเพียงภาพเดียว และการใช้ภาพอื่นเป็นส่วนประกอบเสริม
- 3.2 การใช้การผสมผสานการจัดแบบแนวนอนกับแนวตั้ง
- 3.3 การเว้นพื้นที่ว่างล้อมรอบพร้อมกับการจัดกลุ่มภาพ และข้อมูลเข้าไว้ด้วยกัน
- 3.4 พยายามหลีกเลี่ยงการจัดให้องค์ประกอบต่างๆ ประกอบกันอยู่ในกรอบ

สี่เหลี่ยม

- 3.5 การจัดวางภาพให้เป็นตัวนำพาไปสู่เนื้อหารายละเอียดอย่างแยกกัน ไม่ออก
- 3.6 การจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ในลักษณะการตัดกันอย่างชัดเจน
- 3.7 ไม่ควรใช้เส้นหนา หรือเส้นคำ หรือรูปแบบกรอบสี่เหลี่ยมที่สวยงามจะดึงความสนใจออกจากจุดที่ต้องการเน้น
- 3.8 แสดงการจัดวางโดยเน้นลักษณะหนึ่งเป็นพิเศษ ได้แก่ การจัดให้เป็นแบบแนวตั้ง แนวนอน หรือแนวเฉียง

4. เส้นและพื้นผิว (LINE & TEXTURE) อาจจะเป็นเส้นขอบ หรือกรอบภาพ หรือเส้นเพื่อการตกแต่งงาน ออกแบบจัดหน้า การแสดงลักษณะของเส้น การกำหนดขนาด หรือความเข้ม และ การใช้สีเส้นที่เหมาะสมจะ ช่วยสนับสนุนให้งานจัดหน้ามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น การใช้เส้นในการแบ่งคอลัมน์เนื้อหาจะช่วยให้ผู้อ่าน สามารถอ่านข้อความ ได้สบายตามากยิ่งขึ้น หรืออาจจะใช้เส้นแสดงหน้าที่นำไปสู่เนื้อหาหลักก็ได้ ส่วนการ กำหนดเกี่ยวกับพื้นผิวการสามารถนำมาใช้ในการเน้นภาพ หรือข้อความสาระได้อย่างดี พื้นผิวสออาจจะสร้าง สรรค์ขึ้นด้วยวิธีการเทคนิคทางศิลปะ หรืออาจเป็นการกำหนดด้วยวิธีการคัดเลือกวัสดุต้นแบบ (ORIGINAL MATERIAL) เช่น พื้นผิวของกระดาษต้นแบบที่มีให้เลือกใช้อย่างมากมาย นอกจากนี้การใช้ เส้นในการออกแบบ และการสร้างพื้นผิวยังสามารถที่จะนำมาช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน้าต่อหน้า ของการออกแบบงานสิ่งพิมพ์ที่เป็นเล่มได้เป็นอย่างดี

5. ความต่อเนื่อง (CONTINULY) ได้แก่ การสร้างความต่อเนื่องให้เกิดขึ้นภายในชิ้นงาน การสร้างความต่อ เนื่องระหว่างหน้า หรือการออกแบบหน้าคู่ (DOUBLE TRUCK) ในการออกแบบหน้าคู่ (ซ้าย - ขวา) จะ ต้องสร้างความต่อเนื่องให้ดูเสมือนว่าเป็นหน้าเดียว หมายถึง การสร้างความมีเอกภาพให้เกิดขึ้น ความต่อ เนื่องอาจจะสร้างได้โดยวิธีการออกแบบ การตกแต่งอาร์ตเวิร์ค การใช้เส้นองค์ประกอบศิลป์ การกำหนด โครงสี และอื่นๆ

สรุปประเด็นของการออกแบบหนังสือ

งานออกแบบหนังสือนั้นถึงแม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ที่ต่างจากงานออกแบบสิ่งพิมพ์ ประเภทอื่นๆ แต่สิ่งสำคัญในการออกแบบทั่วไปที่ต้องคำนึงถึง คือความเป็นเอกภาพ (UNITY) ของ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการออกแบบที่จะต้องควบคุมรูปแบบที่จัดกระจายบนหน้ากระดาษ ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องของภาพประกอบ หัวเรื่องหรือคอตัมน์บรรจุเนื้อหา การสร้างความสัมพันธ์ของสิ่งเหล่านี้ เกิดขึ้นได้จากการใช้องค์ประกอบของสิ่งต่างๆ ได้แก่ จุด เส้น สี รูปร่าง พื้นผิว หรือการใช้โครงสร้างของกริด และการใช้ MOTIF รวมถึงการสร้างมิติของหนังสือร่วมกัน เพื่อสื่อให้เห็นความสัมพันธ์ต่อเนื่องของภาพ และเรื่องราวกับหน้าต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 46 ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาข้อมูล เนื้อหา ในการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อนในขั้นแรกนั้น จะเลือกศึกษาเฉพาะเสื้อผ้าที่ใช้กับเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 เดือน ซึ่งรูปแบบของเสื้อผ้าจะมีความง่ายและไม่ซับซ้อนในการตัดเย็บมากนัก เนื่องจากการออกแบบหนังสือเน้นเนื้อหาสาระที่เป็นตัวอย่างแพทเทินง่ายๆ มีวิธีการอธิบายในการเลือกใช้ผ้าในการตัดเย็บและวิธีการตัดเย็บที่ถูกต้องและเข้าใจได้ง่าย สำหรับคุณแม่มือใหม่ที่ต้องการใช้เวลาว่างหลังการเลี้ยงลูก เพื่อเป็นงานอดิเรกและเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายอีกด้วย ถึงแม้ว่าคุณแม่จะไม่มีความรู้เกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้ามาก่อนก็สามารถทำได้ เพราะเนื้อหาที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ มีทั้งความไม่น่าสนใจในการออกแบบ และการพยายามทำให้น่าสนใจจนเกินไป ทำให้เกิดความสับสนและเข้าใจยาก สำหรับผู้ที่ไม่เคยศึกษาหรือมีความรู้ด้านการตัดเย็บมาก่อน

จากข้อมูลที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมเด็กแรกเกิดในปีแรก ที่มีเนื้อหาลำดับเกี่ยวกับการออกแบบหนังสือ กาดตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อนที่มีความพิเศษ นอกเหนือจากเป็นหนังสือตัดเย็บเสื้อผ้าธรรมดาแล้ว จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการ บันทึกข้อมูลของเด็กมาใช้ในการออกแบบหนังสือเล่มนี้ เพราะฉะนั้นส่วนของเนื้อหาในการบันทึก จึงมีความสอดคล้องกับ ความสำคัญในการเจริญเติบโตของ พัฒนาการด้านร่างกายและความสำคัญของผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น พ่อ แม่ ปู่ย่า ตายาย และญาติพี่น้อง ซึ่งจะเลือกข้อมูลที่เป็นมาใช้ในการออกแบบ

เนื่องจากได้นำเอาเนื้อหาเกี่ยวกับการออกแบบหนังสือเข้ามาช่วยในการจัดสรรคเนื้อหาและเรียบเรียงความน่าสนใจของความสำคัญในการออกแบบหนังสือว่าจะต้องประกอบด้วยส่วนใดบ้าง

ดังนั้นจากการศึกษาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่นำมาใช้ในการออกแบบ การศึกษาตัวอย่างที่ใกล้เคียง และตัวอย่างหนังสือที่มีลักษณะเดียวกันนั้น มาเปรียบเทียบกับข้อดีข้อเสีย และประโยชน์ที่นำมาแก้ไข ทั้งในการออกแบบที่จะต้องคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายว่ามีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องใดและมีเรื่องใดที่น่าสนใจนำมาหยิบยกเป็นประเด็นสำคัญในการออกแบบ และจัดวางเนื้อหาที่สำคัญว่าควรจะมีเนื้อหาใดบ้าง เช่น ความสำคัญของการเลือกเสื้อผ้าเด็กอ่อน ที่มีความสำคัญในการพิถีพิถันเลือกเครื่องใช้ที่เหมาะสมกับเด็ก จึงจำเป็นที่จะต้องเลือกใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสม และเนื้อหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดเย็บ ที่มีส่วนสำคัญในการเตรียมเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง

ในการตัดเย็บเสื้อผ้า และเครื่องใช้ที่จำเป็น ในส่วนที่มีการตัดเย็บอย่างง่ายทั้งในเนื้อหาในการออกแบบและวิธีการเย็บที่จะใช้วิธีการเย็บที่จะใช้วิธีการตัดเย็บแบบเดียวกัน ในทุกๆ แพทเทินที่เลือกมาใช้ และส่วนที่เป็นการออกแบบการบันทึกจะสอดแทรกอยู่ในทุกๆ หัวข้อต่างๆ ที่เลือกมาเป็นเนื้อหาสำคัญของเล่ม จึงจัดวางหัวข้อสำคัญและส่วนประกอบในการออกแบบหนังสือ มีเนื้อหาดังนี้

- หน้าเติมชื่อเจ้าของหนังสือ (ส่วนบันทึก)
- คำนำ

- สารบัญ
- บันทึก วัน เดือน ปี ที่เกิด
- การเลือกเสื้อผ้า
- บันทึกรูป
- การเลือกเนื้อผ้า
- Form by Free
- อุปกรณ์ในการตัดเย็บ
- บันทึกน้ำหนัก ส่วนสูง ในแต่ละเดือน
- วิธีการตัดเย็บ
- บันทึกรูปครอบครัว
- การตัดเย็บเสื้อผ้าหญิงชาย
- บันทึกการวัดตัวเมื่อแรกเกิด
- การตัดเย็บถุงมือ
- บันทึกลายพิมพ์มือ
- การตัดเย็บถุงเท้า
- บันทึกลายพิมพ์เท้า
- การตัดเย็บผ้ากันเปื้อน
- บันทึกการกิน
- แพทเทิน

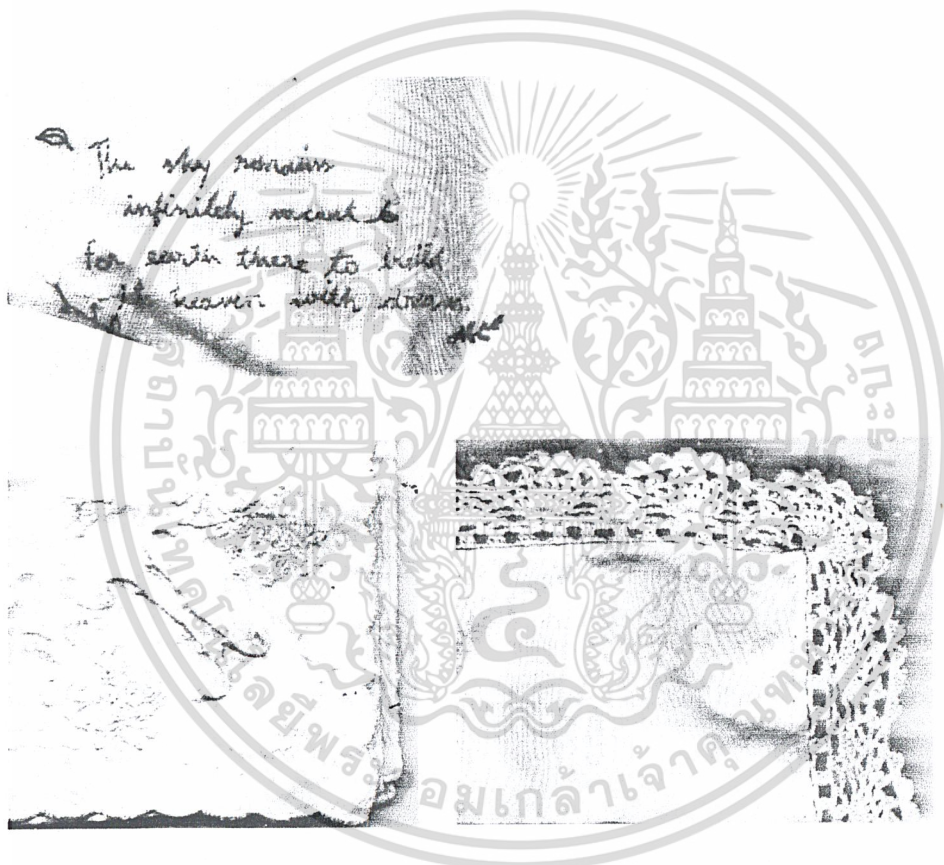

บทที่ 4

แนวทางในการออกแบบ

จากการได้ศึกษาข้อมูลต่างๆ ทั้งในเรื่องของการตัดเย็บเสื้อผ้า การเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด พัฒนาการของเด็กในขวบปีแรก และความสำคัญในการออกแบบหนังสือ ที่ผ่านมานั้นได้นำมาใช้เป็นข้อมูลของการออกแบบกราฟฟิก ในแนวทางต่างๆดังนี้

แนวทางที่ 1 การออกแบบกราฟฟิกในแนวทางของการตัดเย็บเสื้อผ้า โดยนำเสนอด้วยวิธีกาปักลาย เป็นภาพ ประกอบ และอธิบายในหนังสือ

จากการได้ศึกษาข้อมูลจึงนำมาทำเป็นภาพกราฟฟิก ด้วยลายปัก ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการ อธิบายการตัดเย็บได้เป็นอย่างดี รวมทั้งการปักลายภาพประกอบเป็นการสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็น คุณแม่ที่มีเด็กแรกเกิด ซึ่งจะมีความละเอียดอ่อนและทะนุถนอมลูก โดยจะมีการอธิบายเป็นภาพปักซึ่งจะเป็นภาพจริง เป็นขั้นตอนแต่ละขั้นตอนให้เห็นลายละเอียด ในการตัดเย็บ

แต่ข้อเสียจากการนำภาพปักมาใช้ อธิบายการตัดเย็บรวมทั้งภาพประกอบต่างๆ ที่จะเป็นภาพปักโดยทั้งสิ้นนั้น ทำให้คิดแนวทางในการนำเสนอที่จะอธิบายการตัดเย็บ โดยแบบอย่างง่าย ๆ และไม่ต้องจริงจังขนาดให้เห็นของจริง แต่จะเน้นให้ดูน่าสนใจน่าลองทำมากกว่าจะเป็นการบังคับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 51 จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ทำตามภาพนั้นๆ และรูปแบบของหนังสือ จะไม่เป็นรูปแบบหนังสือสำหรับเด็กอ่อน แต่จะไปในแนวทางแม่บ้านจนเกินไป เช่นเดียวกับหนังสือขวัญเรือน หรือหนังสือเกี่ยวกับการเย็บปักถักร้อยมากจนเกินไป

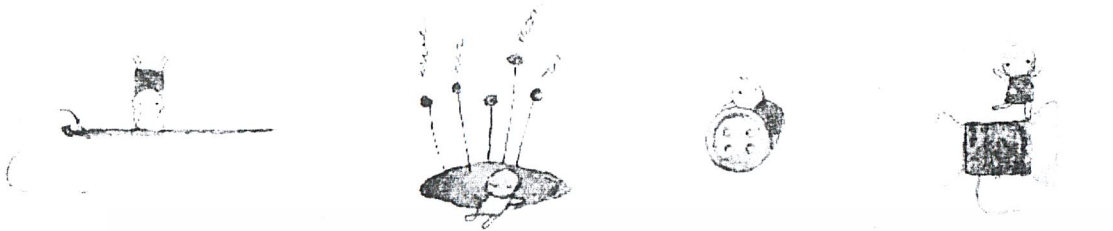
แนวทางที่ 2 การออกแบบกราฟฟิกโดยภาพประกอบจากคอมพิวเตอร์

การออกแบบภาพประกอบจากคอมพิวเตอร์ และการออกแบบรูปเล่มในลักษณะการใช้ศิลปะแบบเด็กและทำให้รูปเล่มมีขนาดใหญ่ ในแนวคิด “ง่าย” ซึ่งหมายถึงง่ายต่อการนำไปนำไปตัดได้จริง แพทเทิร์นขนาดจริงที่สามารถทาบกับตัวเด็กอ่อนได้ ซึ่งหนังสือจะมีขนาดความใหญ่เท่ากับตัวเด็ก ในส่วนที่เป็นบันทึกก็จะเป็น การฉีกการตัดการแปะการพิมพ์ โดยทำให้หนังสือมีความน่าสนใจคือเป็นหนังสือที่ให้คุณแม่คุณลูก มีส่วนช่วยกันสร้างสรรค์ทั้งในส่วนบันทึก และส่วนการตัดเย็บ

แต่ข้อเสียจากการออกแบบในแนวทางนี้ คือการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่ไม่ชัดเจน จากวัตถุประสงค์และสิ่งที่คุณแม่กำลังเป็นอยู่ ในเวลาที่กำลังเลี้ยงลูก การให้ความทะนุถนอมและความอ่อนโยน ต่อทุกสิ่งเกี่ยวกับลูก การออกแบบหนังสือในขนาดใหญ่ ทำให้รู้สึไม่อบอุ่น คล้ายเป็นรูปเล่มของหนังสือวาดเขียนเด็กโตจนเกินไป โดยเด็กอาจจะตัวเล็กกว่าหนังสืออาจจะดูน่ากลัวมากกว่า ในการใช้งาน

แนวทางที่ 3 การออกแบบโดยใช้ภาพประกอบเป็นสีน้ำ และการนำอุปกรณ์การตัดเย็บต่างๆมาใช้เป็นกราฟฟิกในการออกแบบ

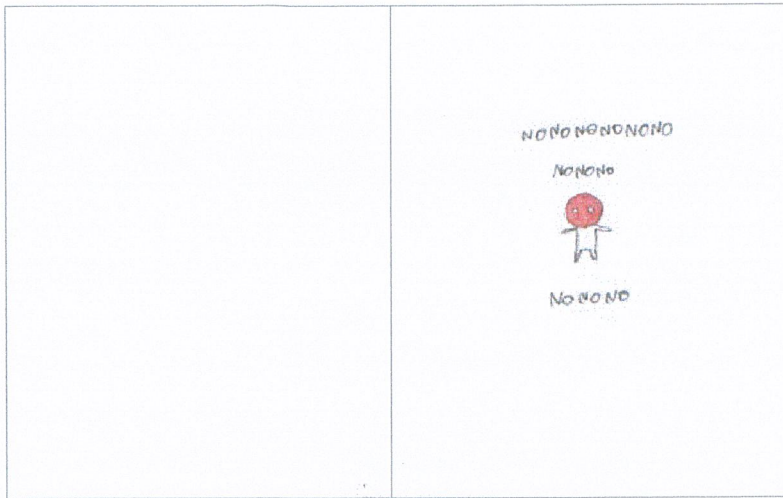
การออกแบบโดยใช้สีน้ำ เหมาะกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคุณแม่ ซึ่งมีลักษณะอ่อนโยนและอบอุ่น ในแต่ละภาพประกอบจะเน้นถึงลักษณะท่าทางของเด็ก รวมทั้งการนำอุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดเย็บมาเป็นส่วนประกอบในการออกแบบ โดยการวางแนวทางนั้นจะเน้นถึงการตัดเย็บ ให้ออกมาเป็นแนวทางเดียวกัน คือนำเรื่อง เด็กและการตัดเย็บมาเกี่ยวข้องกันให้เป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน จึงเลือกแนวทางนี้มาใช้ในการออกแบบ

แบบร่างครั้งที่ 1

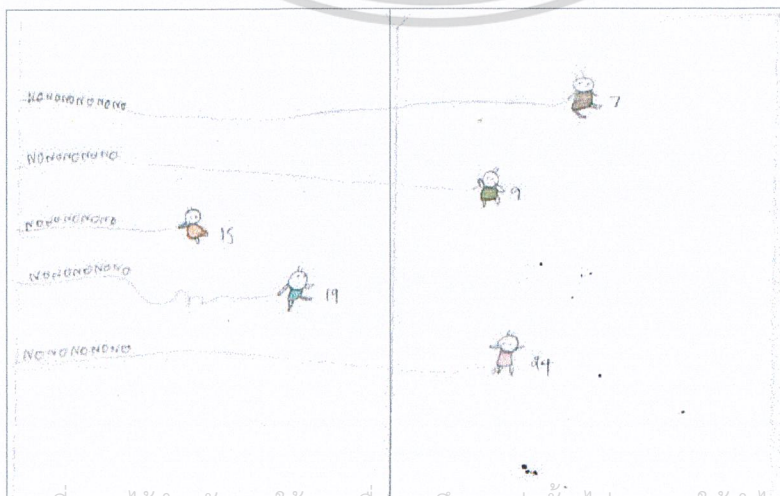
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

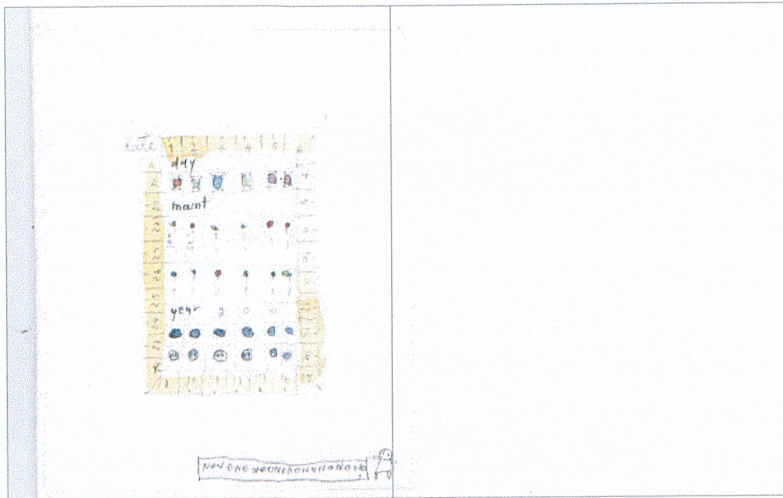
หน้าปก

คำนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกวันเกิด

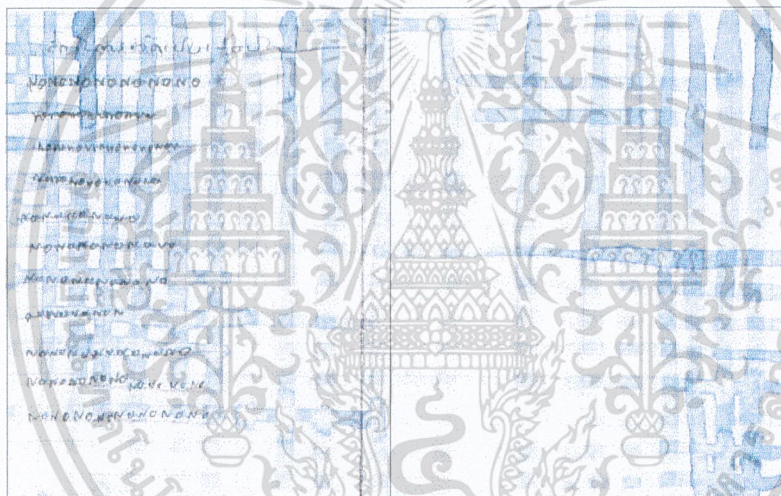
บันทึกน้ำหนักส่วนสูง

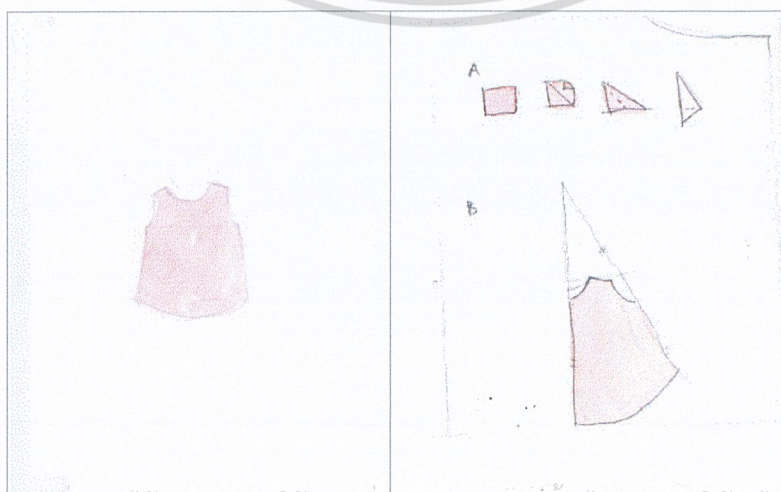
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะผ้า

ความสำคัญของผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา ^{แพทเทิน} และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แพทเทิร์น

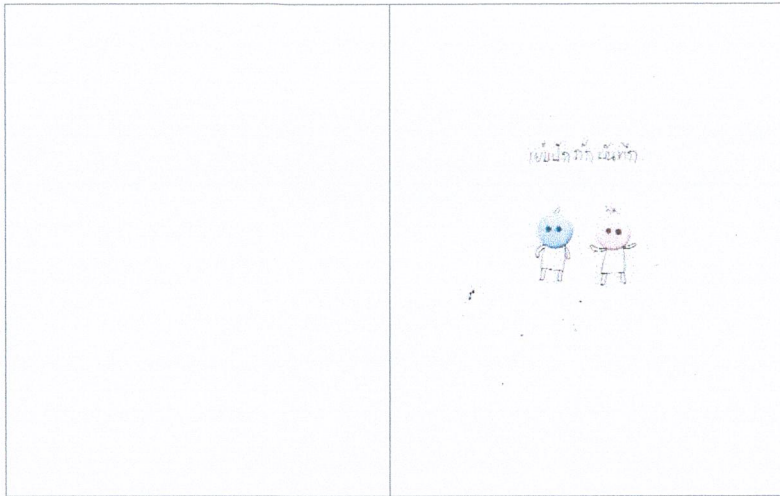

วิธีการเย็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

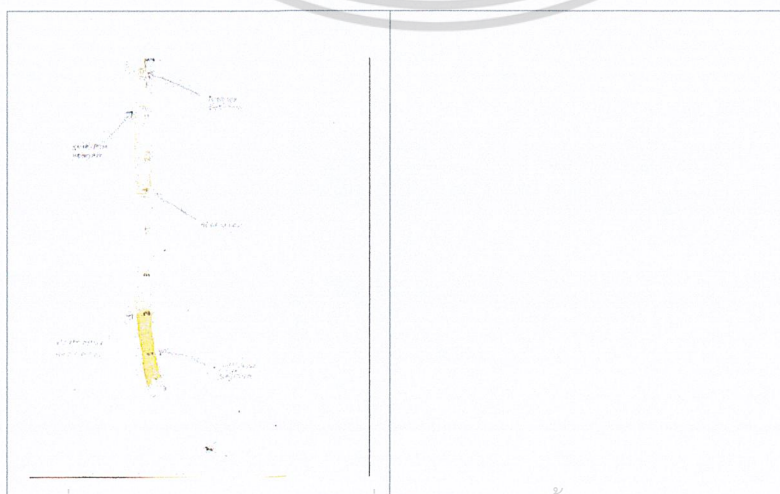
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

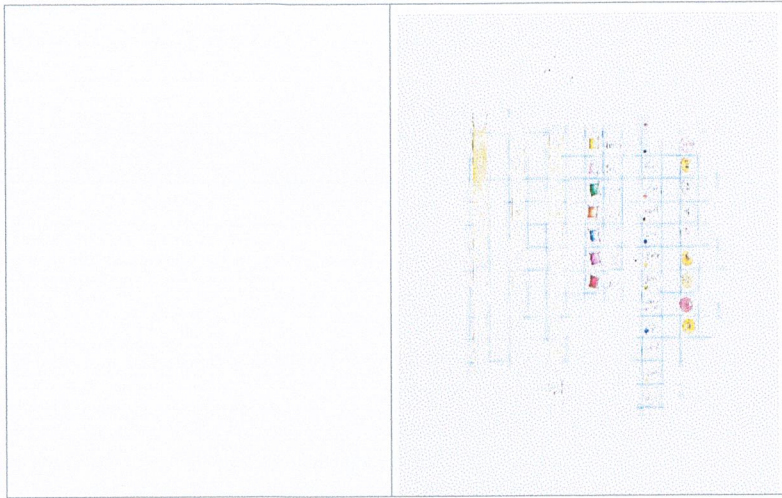
หน้าปก

คำนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

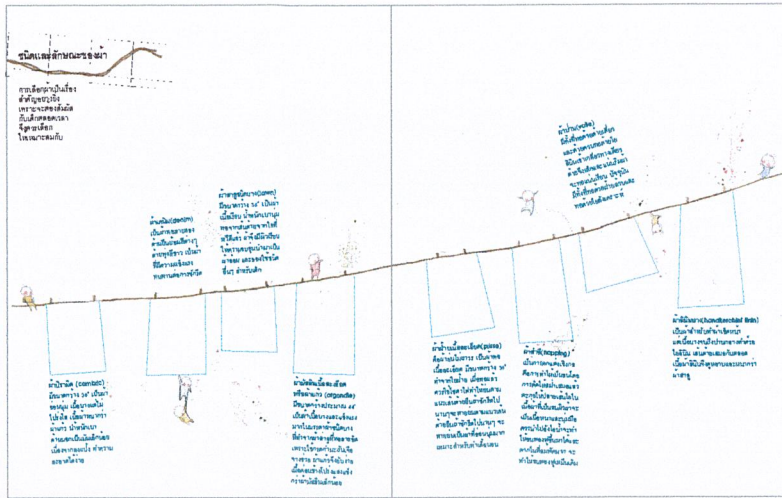
บันทึกวันเกิด

บันทึกหน้าหนังสือสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

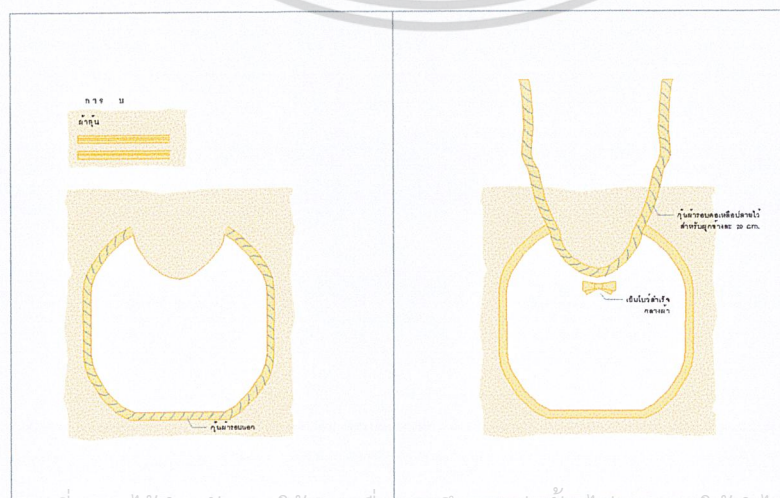
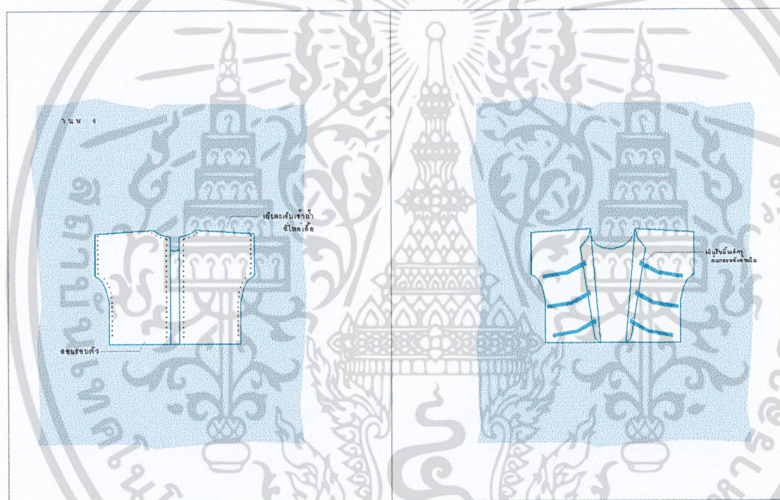
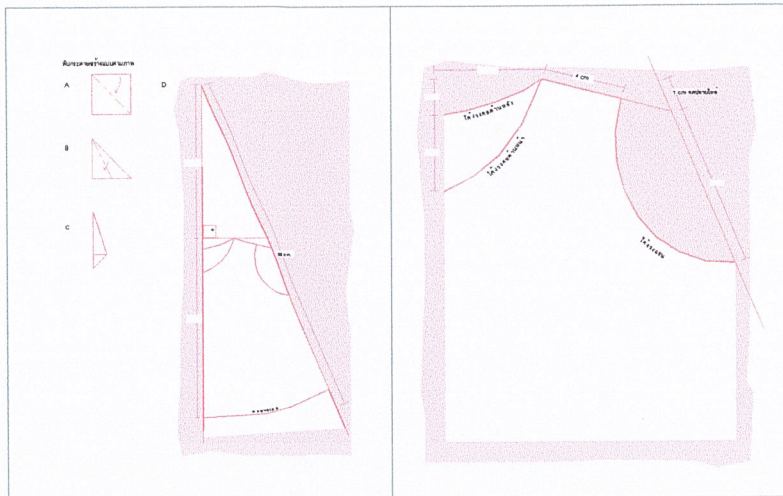
ลักษณะผ้า

อุปกรณ์ในการตัดเย็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 หน้าที่ระหว่างตัดเย็บ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

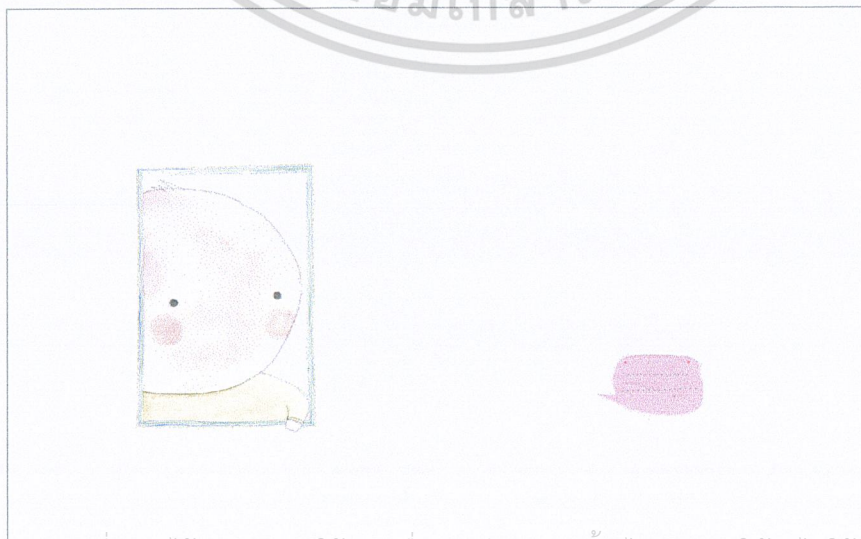
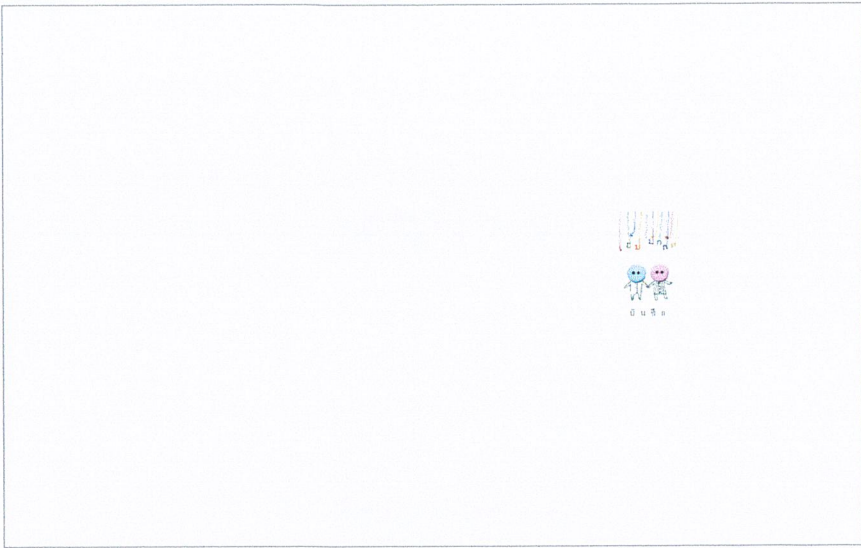
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 แพทเทิน
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

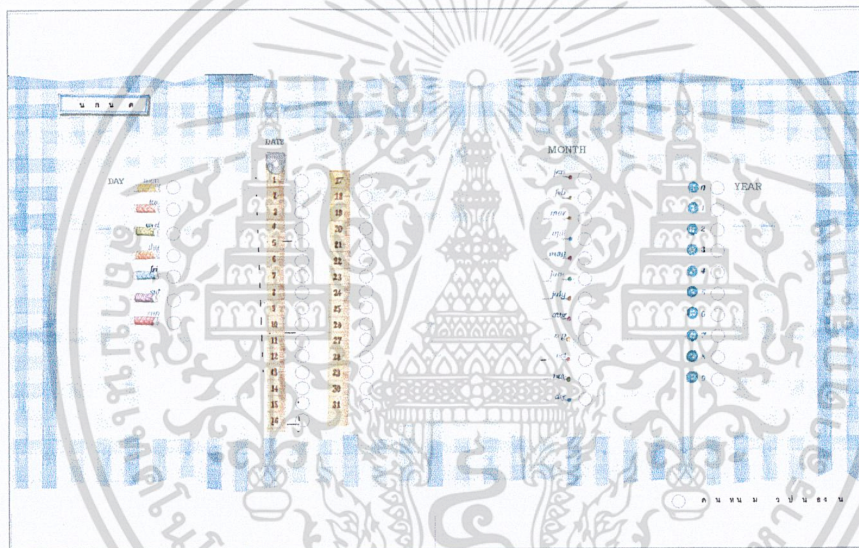
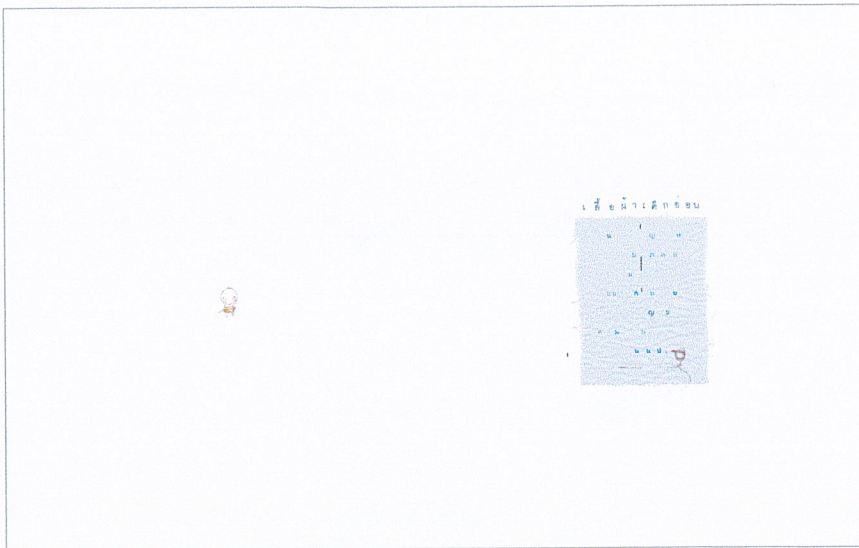
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 63 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

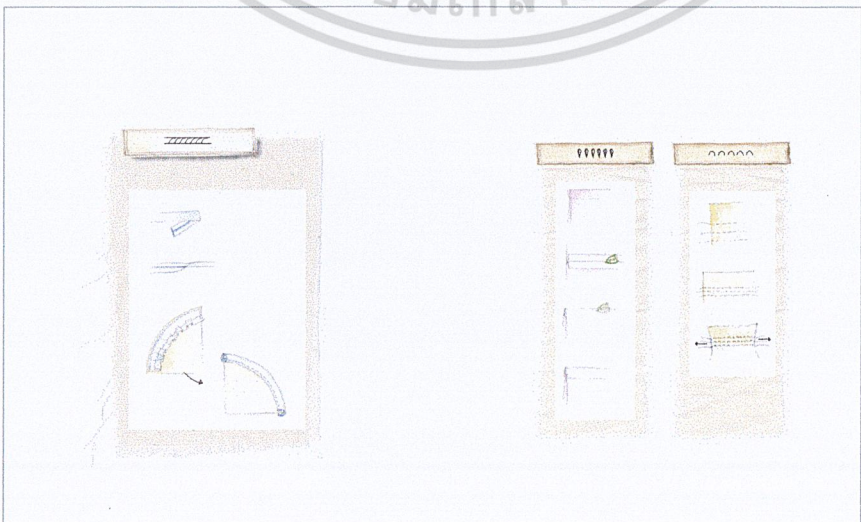
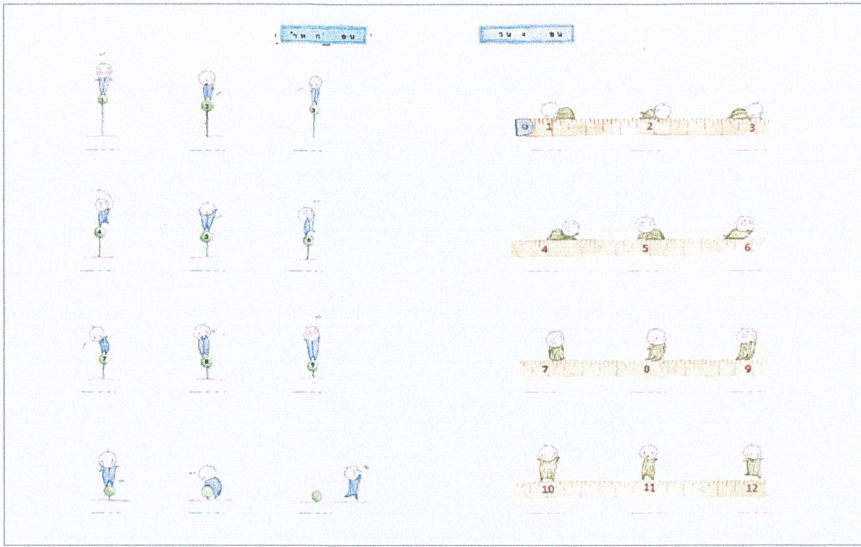
ชนิดและลักษณะของผ้า

การเลือกผ้าขึ้นอยู่กับ
 1. วัตถุประสงค์
 2. ฤดูกาล
 3. งบประมาณ
 4. ความสะดวก
 5. ความสวยงาม

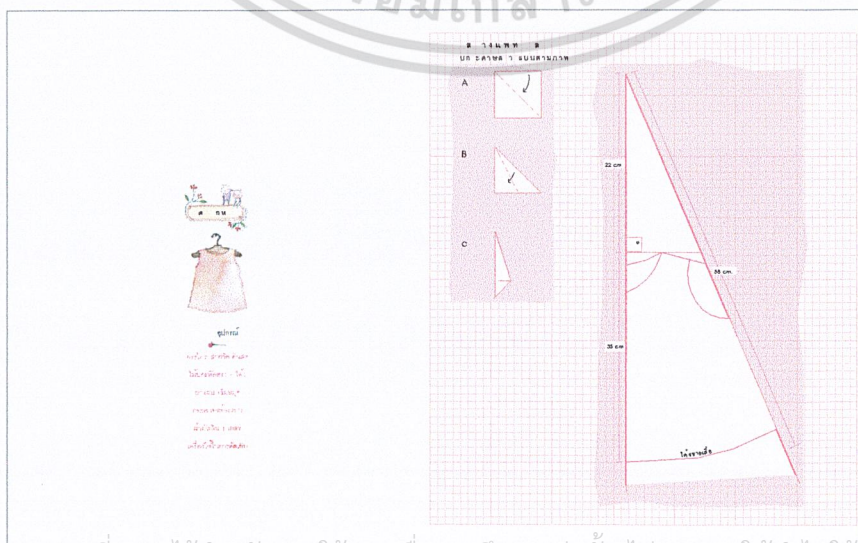
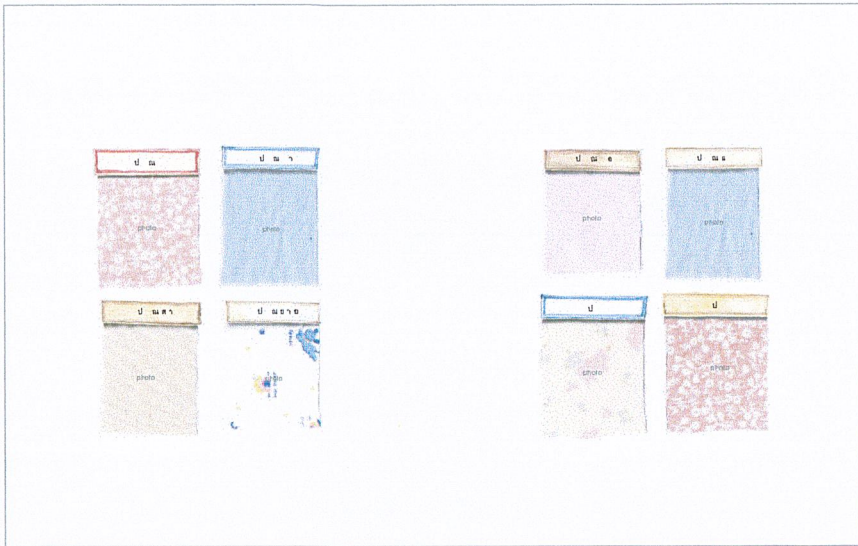
<p>ผ้าฝ้าย (Cotton) เนื้อนุ่ม สวมสบาย ทนทาน ระบายอากาศ ไม่ยับ ไม่หดตัว เหมาะสำหรับ เสื้อผ้าในฤดูร้อน และเสื้อผ้าชั้นใน</p>	<p>ผ้าลินิน (Linen) เนื้อหยาบ สวมสบาย ระบายอากาศได้ดี ทนทาน ระบายอากาศ ไม่ยับ ไม่หดตัว เหมาะสำหรับ เสื้อผ้าในฤดูร้อน และเสื้อผ้าชั้นใน</p>
<p>ผ้าขนสัตว์ (Wool) เนื้อนุ่ม สวมสบาย ทนทาน ระบายอากาศ ไม่ยับ ไม่หดตัว เหมาะสำหรับ เสื้อผ้าในฤดูหนาว และเสื้อผ้าชั้นใน</p>	<p>ผ้าใยสังเคราะห์ (Synthetic) เนื้อนุ่ม สวมสบาย ทนทาน ระบายอากาศ ไม่ยับ ไม่หดตัว เหมาะสำหรับ เสื้อผ้าในฤดูร้อน และเสื้อผ้าชั้นใน</p>

<p>ผ้าฝ้าย (Cotton) เนื้อนุ่ม สวมสบาย ทนทาน ระบายอากาศ ไม่ยับ ไม่หดตัว เหมาะสำหรับ เสื้อผ้าในฤดูร้อน และเสื้อผ้าชั้นใน</p>	<p>ผ้าลินิน (Linen) เนื้อหยาบ สวมสบาย ระบายอากาศได้ดี ทนทาน ระบายอากาศ ไม่ยับ ไม่หดตัว เหมาะสำหรับ เสื้อผ้าในฤดูร้อน และเสื้อผ้าชั้นใน</p>
<p>ผ้าขนสัตว์ (Wool) เนื้อนุ่ม สวมสบาย ทนทาน ระบายอากาศ ไม่ยับ ไม่หดตัว เหมาะสำหรับ เสื้อผ้าในฤดูหนาว และเสื้อผ้าชั้นใน</p>	<p>ผ้าใยสังเคราะห์ (Synthetic) เนื้อนุ่ม สวมสบาย ทนทาน ระบายอากาศ ไม่ยับ ไม่หดตัว เหมาะสำหรับ เสื้อผ้าในฤดูร้อน และเสื้อผ้าชั้นใน</p>

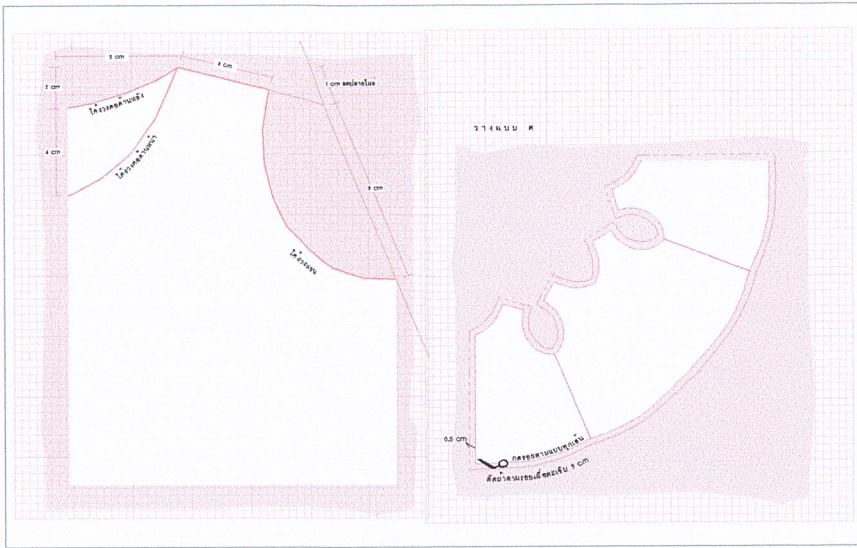
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

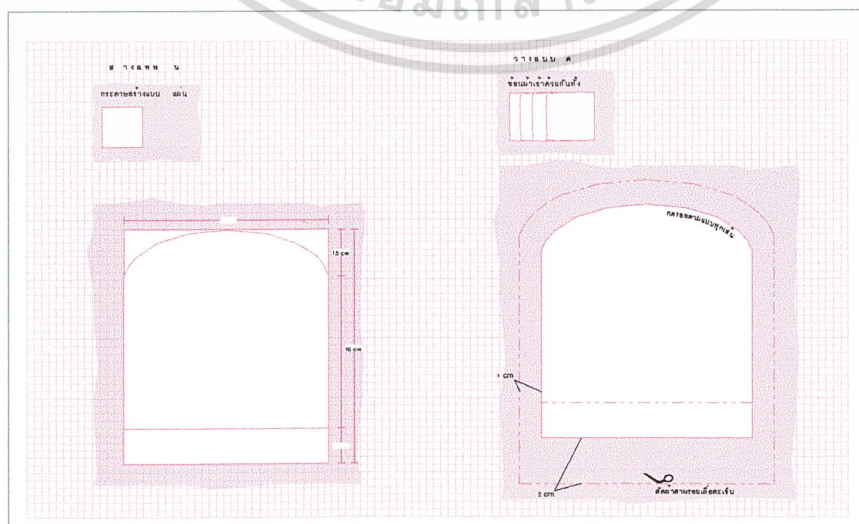
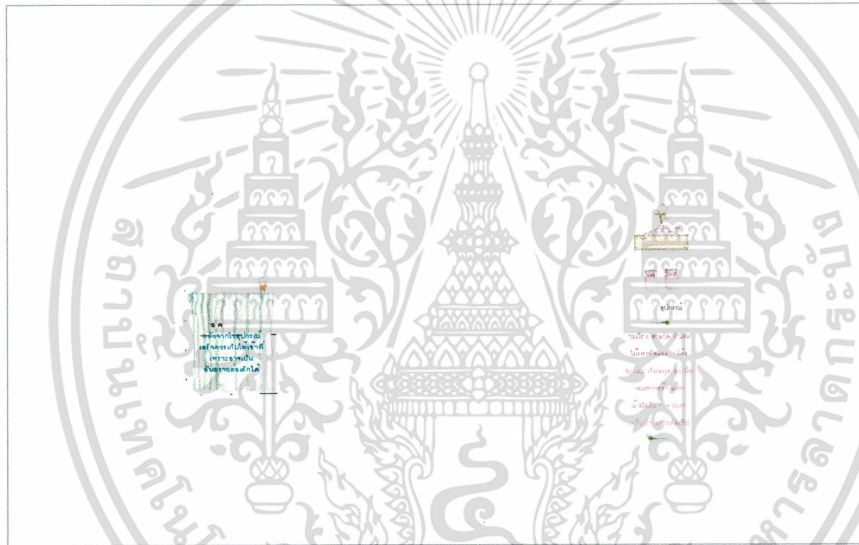
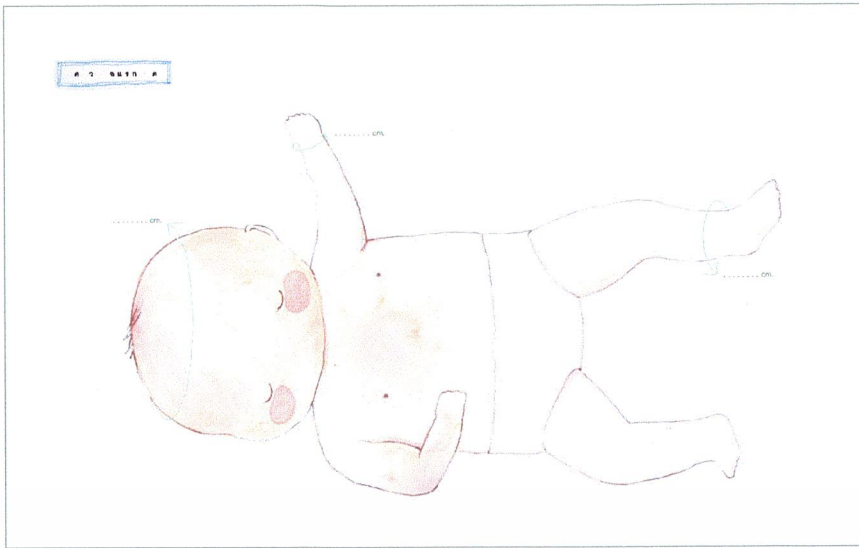
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

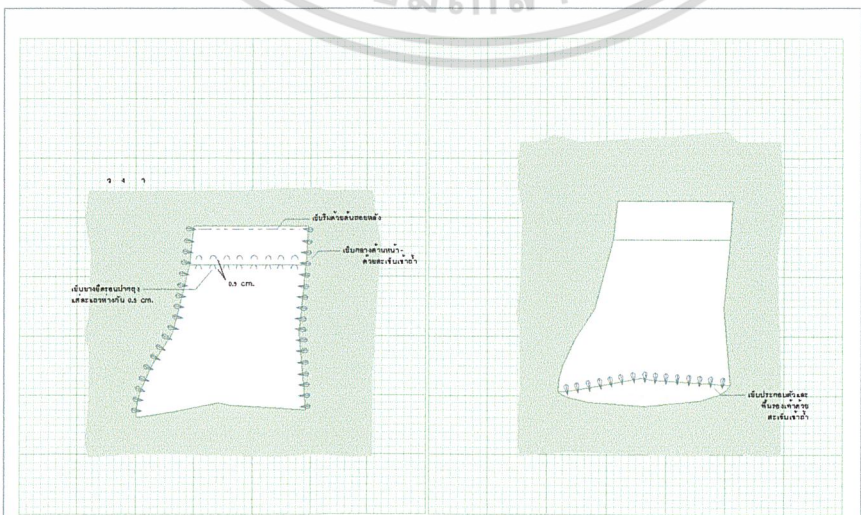
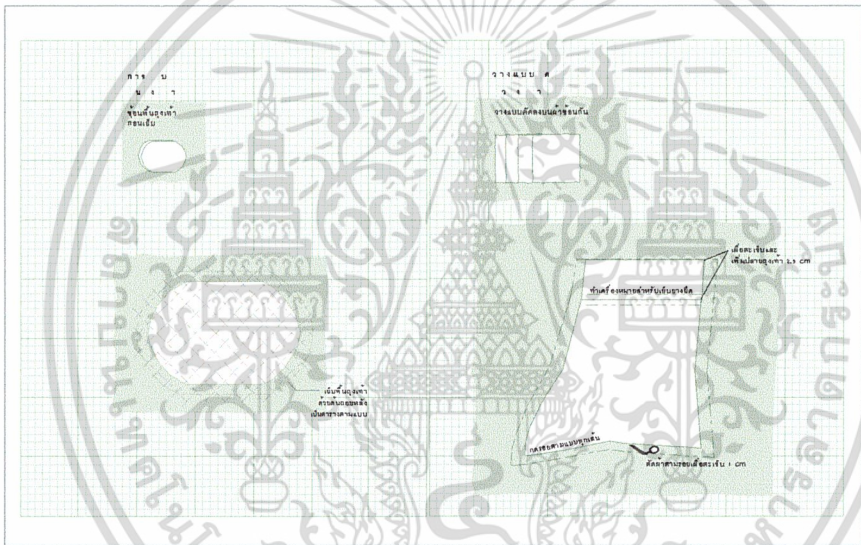
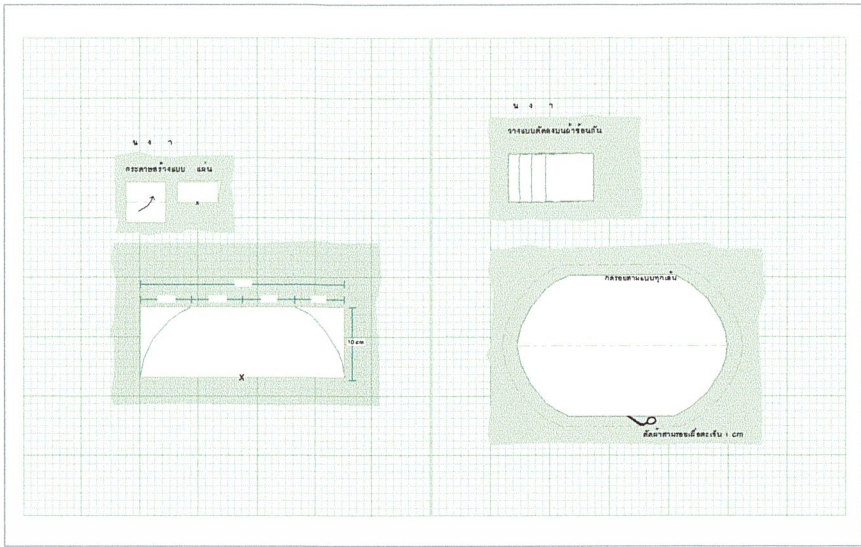
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

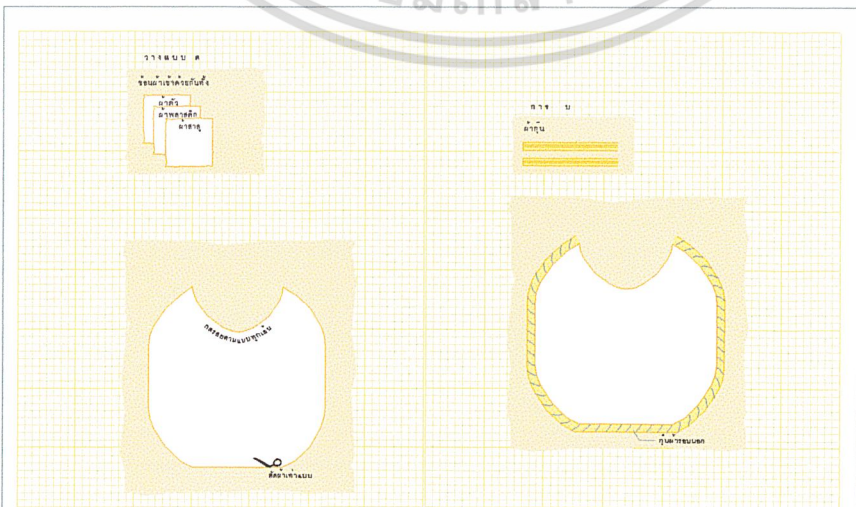
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

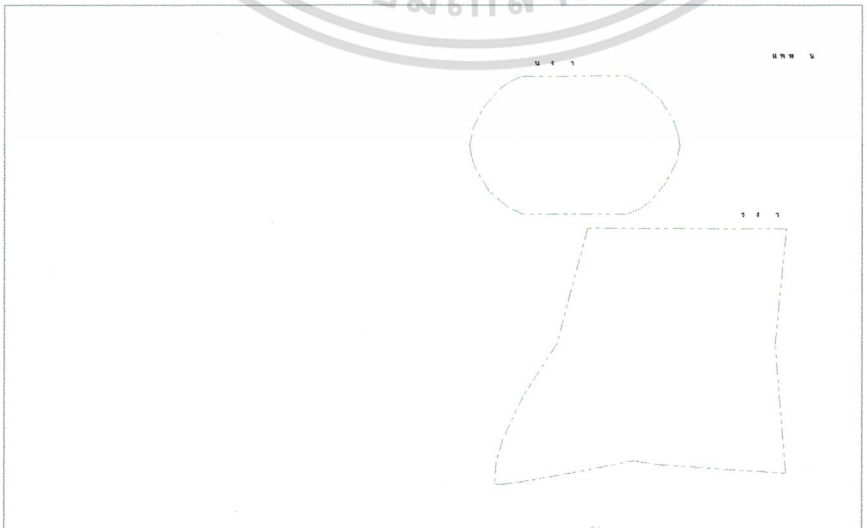
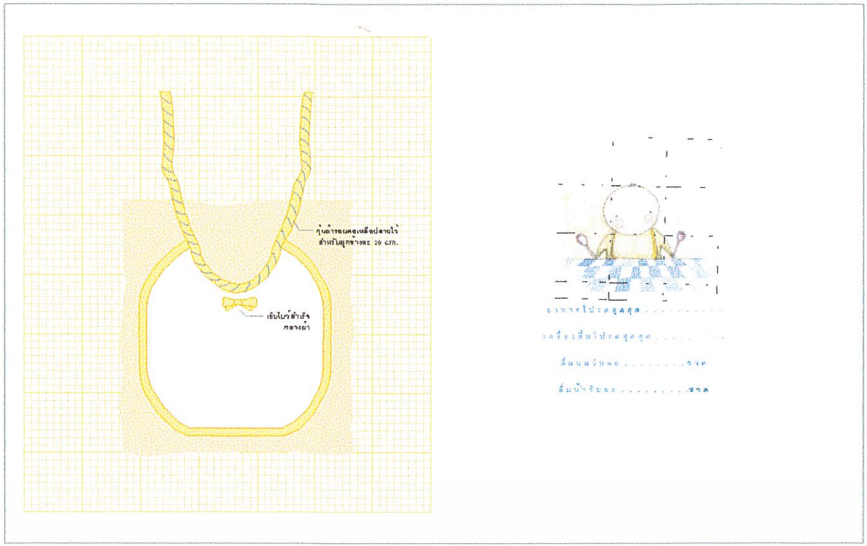
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

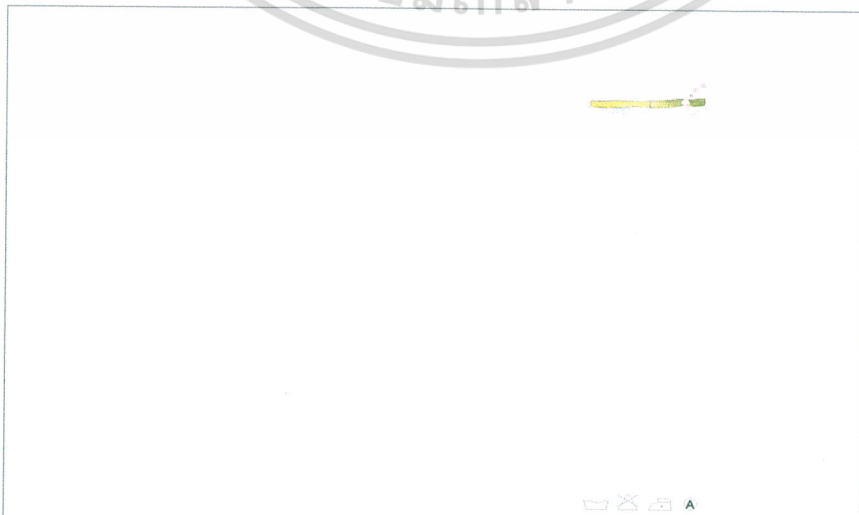
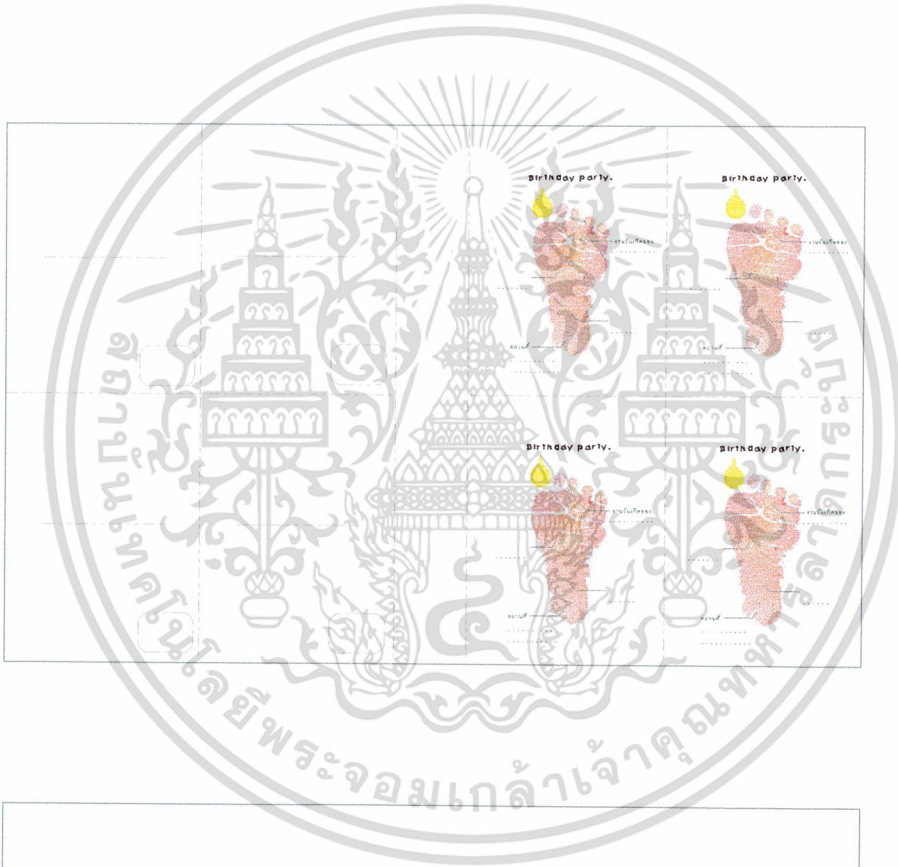
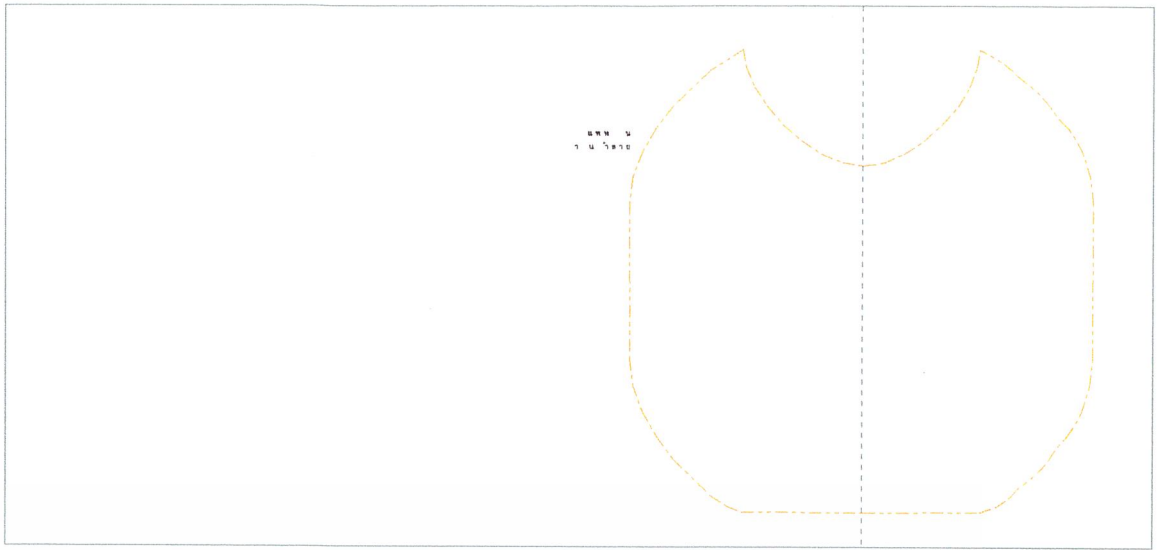
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

โครงการออกแบบหนังสือเกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อน ได้ตั้งวัตถุประสงค์เอาไว้ 2 ประการ คือ การอธิบายการตัดเย็บเสื้อผ้า ให้สามารถเข้าใจง่ายและใช้ภาพเป็นสื่อในการอธิบาย โดยใช้ตัวอักษรน้อยที่สุดหรือไม่ใช้เลยและอีกส่วนคือ การเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการบันทึกพัฒนาการเด็ก เพื่อเป็นการกำหนดกลุ่มเป้าหมายของหนังสือ เป็นประเภทหนังสือสวยงาม สำหรับเป็นของขวัญในโอกาสการให้กำเนิดบุตร ดังนั้น โทนหลักๆของหนังสือ จึงออกมาในแง่ของ ภาพประกอบ สีสันนุ่มนวลละเอียดอ่อน ให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งการออกแบบให้ดูโล่งๆสบายตา แต่ผลลัพธ์ที่ออกมากลับดูโล่งจนเกินไป การจัดวางพื้นที่ยังไม่สมบูรณ์ ทำให้หนังสือดูเบาไม่มีน้ำหนัก ซึ่งต้องปรับปรุงให้แน่นขึ้นกว่านี้

และส่วนของการเพื่อนำกระดาษสำหรับตัดตก ซึ่งขาดการคำนึงถึง หากนำไปพิมพ์จริง จะต้องเว้นเพื่อขอบของหน้ากระดาษด้วย

บรรณานุกรม

- นภคล เวชสวัสดิ์. 1000เคล็ดลับคุณแม่ดูแลลูกน้อย. สำนักพิมพ์บรรจง; พ.ศ. 2536
พ.ญ. พิสุทธิพร ฉ่ำใจ. คู่มือเลี้ยงเด็กสมบูรณ์วัย 0-1 ขวบ. สำนักพิมพ์สามสี; พ.ศ. 2538
รศ. พญ. เพ็ญศรี กาญจนัญญัติ. เลี้ยงลูกด้วยรัก. สำนักพิมพ์บรรณกิจ; พ.ศ. 2526
รศ. พญ. ชนิกา สุจินดา. คู่มือเลี้ยงลูก. สำนักพิมพ์วรวรรณ; พ.ศ. 2537
บุษบงส์ แยมกลินจันทร์ . ช่างเสื้อผ้าและเครื่องใช้เด็กอ่อน. สำนักพิมพ์สุนทร การพิมพ์; พ.ศ. 2540

